

EL GALL

PERIODIC POLLENCI

ANY II. No. 27 - MARÇ - PREU: 25 PTS. BOLLETI EDITAT PER O.C.B.
POLLENÇA, C/ SANT ISIDRE, No. 3. D.L.P. 503-79.
IMPRIMEIX: EDITORA BALEAR, S.A.

EDITORIAL: EL COP...

Pag. 6 i 7

Els polítics de Pollença parlen del cop...

(Pág. 6 i 7)

La borsa del Gall...

(Pág. 3)

UN CENTRE DE SALUT, SE CONSTRUIRA A POLLENÇA

Per l'any 1982, Pollença pot veure augmentada sensiblement l'assistència i les instal·lacions sanitàries, si se du a terme convenientment l'acord de l'ajuntament pres a la darrera sessió plenària i que suposa la creació d'un Centre de Salut Sub-comarcal.

En concret es tracta de dur a terme les previsions establides en el Mapa Sanitari de Balears. Per això l'ajuntament ha de aportar els terrenys o els edificis necessaris, i al mateix temps el Consell s'ofereix a gestionar una subvenció de prop del 75 per cent de les obres a

fer, amb càrrec als pressuposts generals de l'estat de 1982.

El Centre de Salut s'ubicarà amb tota seguretat en el solar que hi ha devora de la Residència Sant Domingo, solar que a més a més és propietat de l'Ajuntament. Per això s'han de menester un mínim de 973 m². que són cuberts perfectament pels 3.000 metres quadrats de que compta l'esmentat solar.

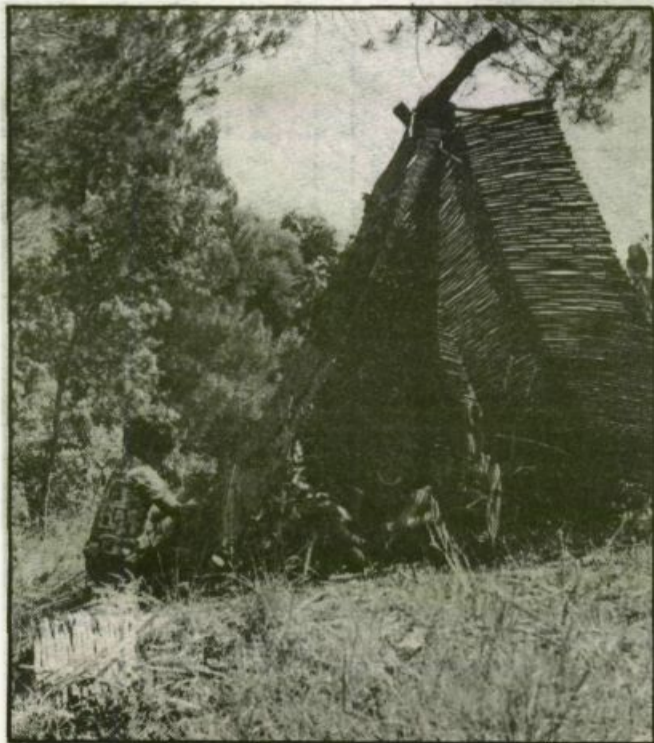
El nou centre contaria amb les següents dotacions i instal·lacions: sis despatxos (mèdics i administratius), set sales de consulta (medi-

cina general, consulta polivalent, ginecologia, oftalmologia, odontologia, pediatria i practicant), "Rayos X", Laboratori d'Anàlisis clínics Laboratori Farmàcia, Lab. Menescal, presa de mostres, sala de cures, hospitalització sis sales d'espera, lavabos, diversos magatzems, etcetera.

En total, el centre de salut comptarà amb 52 de sales, i sense cap dubte, la seva realització suposarà una primera passa, realment important, cap a la resolució dels nombrosos problemes sanitaris que pateix Pollença.

LA FOTO COMENTADA

Es temps d'excursions i els al·lots disfruten de sortir a la muntanya. I per construir la seva casa no s'enreden massa; tot serveix, i no queda malament. Els grans haurien de fer un esforç i sortir també, aquests dies de primavera, després d'un hivern aferrats a la foganya, abans de que l'estiu comenci a castigar. Un passeig no fa mal a ningú. Val, anem!

MOLTA ANIMACIO A LES FESTES DE CARNESTOLTES

Les festes de carnaval d'enguany han constituït una fita pel que fa a l'animació i la participació popular. Durant cinc dies Pollença ha estat una contínuua festa, i això sense contar les festes de disfresses que gran part de les escoles de Pollença i el Mollan organitzat i sense contar tampoc les festes que s'han celebrat ja sigui a discoteques, cases particulars, etc...

Ningú dubte que en aquests darrers anys les festes de carnestoltes han anat agafant una força i un èxit inusitat, que a molts les recordarà esplendor d'antany. Els desfresses, concursos, balls, etc. van a més un any darrera l'altre. El Club Pollença ha sabut captar aquestes inquietuds i per enguany havia organitzat una programació d'actes festius, una mica més extensa que altres anys, rescatant fins i tot "la Rua".

Les festes que organitzà el Club Pollença, que de fet s'han convertit en festes de tot el poble, començaren el dijous llarder i acabaren amb la tradicional festa d'infants.

Si en el sopar i ball de fadrins la cosa no va ésser massa concorreguda, cosa lògica a una cosa que es fa per primer cop, s'ha de reconèixer també que el sopar i ball de casat va ésser un rotund èxit d'assistents i animació.

El diumenge tal com estava previst se celebrà "la Rua", consistent en una desfílada de desfresses, carroces, música, etc... per alguns carrers de la vila. En principi s'ha de dir que ni havia una certa expectació ja que molta gent no sabia molt bé lo que era allò, i d'altra banda els organitzadors no sabien com aniria ja que era el primer any que es feia, o almanco feia prop de 50 anys que havia desaparegut. En fi, damunt les cinc de l'horabaixa va començar la desfílada que per ser el primer any va anar realment bé. Moltes de fresses, alguns cotxes estibats de gent, així com carros carregats de desfresses de lo més original i divertit. Per ventura faltà una mica de renou o de música, emperò això és una cosa que suposam que l'any que ve anirà millor. No importa dir que l'expectació va ésser grossa i per tots els carrers per on passarà la processó el públic s'hi arremolinà.

Realment la cosa va agradar, lo que vol dir que està pràcticament assegurada per l'any que ve.

L'endemà, és a dir el dilluns, la festa seguia amb el ja tradicional ball de desfresses en el Club Pollença. Aquí també hem d'assenyalar l'èxit de participació, animació i originalitat. Basta dir que el local no va ésser prou gran per a poder abraçar a tota aquella gent.

El dimarts (el darrer dia abans de començar la corema), tengué lloc l'esperada festa per als infants. Com és costum es veren disfresses de tota casta i de tot color. Com és també ja habitual, el Club Pollença no pogué donar abast als infants, mares i padrines que se desfressaren o acompanyaren. El dia fou esplèndid lo que va ajudar a desenrotllar millor la festa.

I l'endemà, s'acabà la festa i començà la corema. Els carrers, encara estaven plens de confeti, serpentines, papers, etc... que restaven immòbils com a penyores d'unes festes que com hem dit abans marcaran una fita pel que fa a l'animació, i la participació popular.

Miquel Angel March

La J.A.R.P. (JOVENTUT ANARQUISTA REVOLUCIONARIA DE POLLENÇA) DIU QUE ELLS NO VAREN FER LES PINTADES QUE APAREGUEREN DINS EL POBLE

Amb data del 3 - III - 81 varem rebre a la redacció de "EL GALL" un comunicat signat per una organització que ha sortit ara a Pollença. Maldament les nostres normes de redacció i publicació d'escrits no permeten publicar res que no estigui perfectament identificat pel seu autor, i l'esmentat escrit no reuneix aquesta condició, hem decidit reproduir el seu contingut perquè pot contribuir a identificar als vertaders

autors d'una "gamberrada" que a molts de Pollencins a molestat bastant. Ens referim a les pintades aparegudes a Pollença i a les que se refereix el text següent:

"La present es per aclarir un esdeveniment que aquest cap de setmana passat molta de gent del poble ha comentat i en el qual nosaltres hi estam directament relacionats.

Nosaltres, el passat disabte varem escampar per al-

guns carrers del poble un fols en els quals, com vostés hauràn pogut comprovar, hi havia un parell de propostes acompanyandes d'una sèrie de veritats que nos han impulsat a manifestar-nos.

Aquets escrits anaven signats per: J.A.R.P. (Joventut Anarquista Revolucionaria de Pollença), els quals nos feim totalment responsables dels escrits, però lo que volem aclarir es que aprofitant el moment, o per pura coincidencia, uns altres elements dels quals no en sabem res, s'han dedicat a fer una serie de pintades que molta de gent ha relacionat amb les "octavilles"; i no es d'estranyar, ja que

el signe emprat (A) per si sol ho diu tot.

Estam en contra d'aquestes pintades, ja que creim que hi ha altres maneres d'expressar-se i, sobretot, creim que això contribueix a embrutar el poble i que moltes de persones mostrin el seu descontent.

Aprofitant l'ocasió li donam la nostre felicitació per la tasca que han emprés publicant aquest diari, del qual el poble de Pollença segur que se sent orgullós.

Esperant que quedi aclarit i que la nostre bona voluntat se manifesti i també demanant-li disculpes per les molesties causades nos despedim com a bons amics. (J.A.R.P.)

"COM ENSENYAR EL PAIS A L'ESCOLA" I "BECA DE CREACIO ARTISTICA A L'ESTRANGER", CONCURS DE LA FUNDACIO DEL CONGRES DE CULTURA CATALANA

Us agraiem que vulgueu donar publicitat a la següent nota de premsa:

"La Fundació del Congrés de Cultura Catalana institueix per aquest any 1981 el "Premi Pau Vila", com a record del científic que va col·laborar intensament a fer possible la Fundació, i de la qual fou membre fundador. Aquest premi va destinat als ensenyants i té per objecte possibilitar un llibre per a nens de 10 a 14 anys, que pugui ser la base d'un text, l'objectiu del qual és "Com ensenyar el País a l'Escola". El premi tindrà un import de 600.000 pessetes, dividit en tres parts iguals per al País Valencià, les Illes i el Principat de Catalunya. El límit de presentació de la documentació corresponent serà el 15 de setembre de 1981.

* * *

Així mateix, la Fundació concedeix una "BECA

DE CREACIO ARTISTICA A L'ESTRANGER", destinada als escriptors en llengua catalana i té per objecte l'ampliació de coneixements, en un país estranger, sobre matèries directament relacionades amb l'activitat literària (novel·lística, poesia, assaig i teatre). La durada de la beca serà de deu mesos, tindrà una dotació mensual de 650\$ EUA, més un viatge d'anada i un de tornada. El límit de presentació de sol·licituds serà el 30 de maig de 1981.

Per a qualsevol ampliació d'informació i per a l'obtenció de les bases corresponents, hom es pot adreçar a la seu de la Fundació Congrés de Cultura Catalana, carrer de Mallorca, 283; Barcelona-37".

Us quedem molt reconeguts per la vostra col·laboració i aprofitem l'avinentesa per a saludar-vos ben cordialment.

Miquel Casals Colleda - President.

AGENDA

METGES:

Autonell Reig, J. C. Reina Maria Cristina, 5. Tel. 530351.
Via Nuredduna, s/n. El Port, Tel. 531747.

Ballester Baiges, D.C. Pio XI s/n. Tel. 531522.

Rotger Bennassar, M. C. Joan Giraut, 11, Tel. 531034.
C/. Pio XI, 12. El Port. Tel. 530836.

Domenech Coll, A. Paseig Anglada, '61 El Port, Tel. 530376.

Franch Serra, J.C. Mallorca, 40, Tel. 530195.
C. Faro, 2, El Port. Tel. 531292.

Vidal Llabrés, A. Pio XI, s/n. Tel. 530245.

Carretero Moya, A. C. Poeta Ribera, 1. El Port. Tel. 531906.

Llaneras Torrents, M. Urb. Gommar, 38. El Port. Tel. 531652.

Siquier Serra, B. Ecònomo Torres, s/n. Tel. 531013.

AMBULANCIES (CRUZ ROJA). Tel. 530437.

FARMACIES:

Farmàcia Antich Salom, C. Joan XXIII, 17. El Port. Tel. 531443.
Farmàcia Cerdà, C. Mar, 31. Tel. 531978.
Farmàcia Miquel Oliver, C. Alcudia, 7. Tel. 530063
Farmàcia Ventanyol. C/. Joan Mas, 5. Tel. 530237

AJUNTAMENT:

Alcaldia: Carrer de Montesion s/n. Tel. 530108.

POLICIA MUNICIPAL:

Carrer del Càrritx, s/n. Tel. 530437.

SERVEIS RELIGIOSOS:

Parroquia de Nostra Senyora dels Àngels. Colon, 5. Tel. 530067.
Parroquia de Nostra Senyora del Carmen. P.M. Capllonch. 531201.

VARIS:

Club Pollença: Plaça Major, 1. Tel. 530000.
Càmara Agraria Local. Antoni Maura, 40. Tel. 530052.
Unió Sindical de Comissions Obreres (CC.OO.). Carrer de l'Horta, 73-1o.
Unió General de Treballadors (U.G.T.). Carrer del Càrritx, S/n.
Unió de Pagesos. Carrer Rocà de Tomás, s/n.
Circulo Cultural. Plaza Miquel Capllonch, 18. Tel. 531647.
"EL GALL", Carrer San Isidre, 3. Tel. 530355.

LA BANDA MUNICIPAL

Convidada per l'ajuntament valencià, abans de partir per a prendre part a la gran festa de la "Cremà de les Falles", la nostra Banda de Música, dirigida per Ramon Juan, el dissabte dia 7 de març, a les nou i mitja del vespre, donà un concert gratuït a la parròquia d'Eu Moll. El programa fou molt interessant i aplaudit. La pena, la gran pena de sempre, fou la poca assistència a aquest tipus d'actes. Però... què hi farem!

NOTA

Per bon funcionament de la secció, cal que les cartes no tenguin més d'un foli d'extensió. Així també és condició indispensable per a la seva publicació, que vinguin firmades, amb nom i núm. del DNI. A ser possible convendria posar un títol a la carta.

"FESTA D'ES PA I ES PEIX" CERTAMEN POETIC DE SANT JOAN

Agraiem publicàs les següents bases:

1)- Podran prendre part en aquest certamen tots els poetes que ho desitgin.

2)- Els treballs, que es presentaran per triplicat, podran tenir una extensió mínima de 14 versos, i ésser escrits en català o en castellà.

3)- Els poemes duran títol i lema, però sense signar, acompanyats d'una plica dins sobre tancat, que contengui el nom i l'adreça de l'autor i el lema a l'exterior del sobre. Els concursants al premi local ho faran constar a continuació del lema.

4)- El tema dels poemes haurà de fer alguna menció a la Verge de Consolació al seu Santuari o a la festa que se li dedica.

5)- El termini d'admissió acabarà el dia 15 de Març de 1981. Les obres es podran entregar, o enviar per correu, al Centre Cultural de Sant Joan, C/. Princesa, 24.

6)- S'estableixen els següents premis:

1er. dotat amb cinc mil pessetes.

2on. dotat amb tres mil pessetes.

3er. mil pessetes, al millor poema d'autor local.

7)- Els premis podran ser declarats deserts, però no podran ser dividits.

8)- El veredicté del Jurat, que estarà format per rellevants personalitats de les lletres, serà inapel·lable. El lema de les obres guanyadores es donarà a conèixer abans de la festa, per la premsa. L'entrega de premis s'efectuarà a l'horabaixa, en el Santuari, durant el transcurs de la festa.

9)- Tots els poemes seleccionats pel Jurat seran publicats a la revista Sant Joan, que edita el Centre Cultural.

Centre Cultural de Sant Joan, Ajuntament de Sant Joan.

Riusech & Hijos, s.a.

CONSTRUCCION Y OBRAS PUBLICAS

ROSER VELL, 9 - POLLENÇA (MALLORCA) - TELS. 53 02 08 - 12

CARNISSERIA CHARCUTERIA L'HORT NOU

VIA POLLENTIA, 11
COMANDES Tel. 53 03 55

GRAN VARIEDAD DE PLANTAS

Joan Jardine

GABRIEL MARTI VENSALA
PLANTACION Y CONSERVACION
DE JARDINES

Albucasim, 3 VIVEROS: Carretera de Lluç km. 1,100
POLLENSA - Mallorca Tel. 531885

Construccions TORRES DIAZ

c/. Cecilio Metelo, 118

EL CLUB POLLENÇA AMB LA CONSTITUCIO Y LA CORONA

El Club Pollença, en data 28 de febrer, va remetre dos telegames en relació als fets de Madrid.

En concret anaven dirigits al Rei i al Congrés de Diputats, respectivament, expressant la seva condemna sobre els atemptats contra la democràcia, expressant la seva adhesió a la Corona i la Constitució.

Un consultori local al Moll de Pollença

A una mateixa sessió plenària se va aprovar la construcció d'un Centre de Salut sub-comarcal a Pollença i la construcció d'un consultori local en el Port de Pollença. Tant un com l'altre centre, complint les previsions del Mapa Sanitari de les Illes Balears.

Per aquest motiu s'han iniciat les gestions a fi d'adquirir un solar o un local per a poder situar el consultori del Moll. En aquest cas s'han de menester 140 m2. com a mínim.

El consultori contarà amb les següents instal·lacions: dos locals per a consulta de medicina general, una sala de cures d'urgència, una sala d'espera i uns lavabos públics.

Com en el cas de Pollença, la construcció d'aquest edifici suposarà, almanco això esperam, un millorament de l'assistència sanitària del Moll, que en aquests moments ni tan sols disposa d'un metge titular resident.

COMUNICAT DEL P.S.M.

Reconeixem i acceptam que la nostra manca de presència dins l'actual consistori oscureix la nostra tasca i fa difícil fer arribar a tothom les nostres intencions.

Ens volem referir avui a l'actitud dels responsables del nostre Ajuntament amb relació a l'actitud i diferències de criteri que mantenen amb relació al PSM de Pollença.

La nostra única possibilitat de contribuir a resoldre els problemes locals a través de l'Ajuntament és presentant mocions, instàncies, esperant ésser atesos o almanco analitzant si la proposta és realitzable. L'única contesta que hem rebut des de que existim a Pollença, ha estat el SILENCI. Cap dels nostres escrits ha estat contestat, ni debatut en el Plè.

Podria pensar-se que les nostres demandes son desorbitades, que no estan d'acord amb la legalitat vigent o que van en contra dels interessos populars. Per a eliminar qualsevol dubte amb aquest sentit exposarem tres casos defensats pel PSM, rebutjada per l'Ajuntament i més tard revocats per organismes superiors.

El primer cas fa referència a la normalització de la nostra llengua a l'Ajuntament. Tractat el tema, mesos més tard, quan un altre partit ho presentà al Plè, es decidí no aplicar el decret 1111/1979 que regula l'utilització del català a les corporacions locals. Aprovant una moció presentada pel PSM al Consell de Mallorca amb aquest sentit, va quedar demostrada la incoherència entre el nostre ajuntament i el Consell, regit pel mateix partit polític. El Consell no tan sols va aprovar la moció sinó que demanà als ajuntaments el seu compliment.

Davant el problema creat amb relació al Mercat, el PSM va mantenir des de sempre que estava en contra de la celebració d'un REFERENDUM pel que fa referència al mercat de fruites i verdures. Argumentant que era un problema a resoldre pels directament interessats, els pagesos. El consistori decidí la celebració d'un referèndum. Ara resulta que segons lleis aparegudes en el Bolletí Oficial de l'Estat no és possible la realització del mateix.

Les dues superurbanitzacions del Pinaret d'Anglada i Siller foren autoritzades pel nostre ajuntament. Tenguent en compte l'opinió de l'arquitecte encarregat del Pla General d'Ordenació, contrari al general. El PSM de Pollença presentà dins el pla legal impugnació als projectes, argumentant que suposaria quasi una duplicació de la població actual del Moll, lo que implicaria una demanda d'aigua d'uns 700 metres cúbics diaris. La absència de contracte per alguna campanya subministradora d'aigua i el perill que suposaria pel reste de la població aquest hipotètic subministre —donades les nostres reserves d'aigua—, ens feren opinar en contra. Fa uns quans dies, la Comissió Provincial d'Urbanisme, en contra de l'opinió del nostre consistori decidí suspendre els projectes.

Malgrat tot, manifestam la nostra ferma voluntat de seguir col·laborant a la resolució dels problemes locals, ja sigui a través de l'Ajuntament, entitats locals o directament amb el recolzament de la gent que depositi en nosaltres la seva confiança. Seguirem mantenint una política d'oposició realista i constructiva.

PSM Pollença

L'AJUNTAMENT CONDEMNNA ELS ESDEVENIMENTS DE MADRID

A la sessió plenària extraordinària de l'ajuntament, convocada a l'efecte de manifestar la més ferma repulsa davant els fets esdevinguts en el Congrés, fou aprovada per unanimitat una moció signada per tots els partits polítics representants a l'ajuntament (UCD, PCIB i PSOE), que s'expressava així:

"Aquesta corporació se congratula del feliç desenlaç dels greus esdeveniments que han tengut lloc en el Congrés de Diputats que posaren en perill la convivència del nostre país.

Condemnam amb tota energia als autors i instigadors dels fets ocorreguts que han suposat un vertader segrest dels nostres parlamentaris i del propi govern.

Condemnam l'atemptat a la Constitució i a la voluntat democràtica del poble espanyol.

Reiteram la nostra adhesió a la Corona i a la ferma del Rei D. Joan Carles garantint en aquests crucials moments les llibertats democràtiques del nostre poble".

En aquest sentit fou aprovat per la corporació, el remetre d'una còpia de l'acta i de la moció a Sa Magestat el Rei i al President de les Corts.

LA BORSA DEL GALL

Cotitzacions de "El Gall"

VENDA:
Col·lecció completa de "EL GALL", fins núm. 18 (I any), sense enquadrar. PREU: 750 pts.

Col·lecció completa de "EL GALL" fins núm. 18 (I any), enquadrat. PREU: 1.500 pts.

Ofereix exemplars de "EL GALL", a partir del núm. 18, al PREU de 25 pts. UNITAT.

Cotitzacions de Premsa Forana

COMPRA:
COM: EXEMPLARS No. 1 DE "EL GALL", AL PREU DE 100 PTS. UNITAT.

Compraria col·lecció completa de la revista de Llubí "EL PUPUT". Pag bè.

Compraria col·lecció fins al núm. 7, inclusiu, de la revista de Lloret de Vista Alegre: "EL PI GROS".

Compraria del núm. 1 al 5 de la revista de Binissalem "ROBINES".

Compraria col·lecció fins núm. 8, inclusiu, del Bolletí de la U.P.M.: "MALLORCA PAGESA".

Compraria del núm. 1 fins al 8, de la revista de Porreres: "LLUM D'OLI".

NOTA: "EL GALL" accepta intercanvis amb revistes d'informació de totes les Balears. Dirigiu-vos, per escrit, a "EL GALL", Carrer de Sant Isidre, 3. Pollença (Mallorca).

electrica
tertime

BARTOLOME FUSTER INACHITTI

C. MONJAS, 20

- TEL. 53 16 90 -

PUERTO POLLENÇA

GRANDES DESCUENTOS EN LAMPARAS,
APLIQUES Y PLAFONES
LOS MEJORES PRECIOS EN EQUIPOS DE MUSICA
Y LAS MEJORES MARCAS.

GRUNDIG - TELEFUNKEN - PHILIPS

PANASONIC - DUAL.

VISITENOS

BAUER

CINECAMERES per a filmar
sense problemes

Els seus millors preus

C/ Alcudia, 14 - Telf. 530346 Pollença - Mallorca

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ A "EL GALL"

Nom i cognoms

Carrer

Població

Dte.

Província

Telèfon

Voldria subscriure'm a partir del proper número.

Forma de pagament:

anual (12 números, 500 ptes.) talo bancari adjunt

quota voluntària. ptes.

 domiciliació bancària

Data

Signatura

BUTLLETI DE DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin el rebut que anyalment els presentaré "EL GALL" pel pagament de la meua subscripció.

Titular compte

Banc/Calxa

Núm. Compte

Llibreta

Agència

Adreça Agència

Població

Data

Signatura

Si us plau, ompliu l'imprés amb totes les dades i no oblideu de signar-lo. Un cop omplert envia-lo a: "EL GALL". Carrer de Sant Isidre, 3.

MARTORELL TORRANDELL, S.A.
(MARTOSA)

- PRODUCTOS PARA LOS PROBLEMAS DE HUMEDAD

- PRODUCTOS ESPECIALES PARA LA CONSERVACION DE LA MADERA.

TODO PARA LA CONSTRUCCION

C/. Tito Cittadini, 8. Tel. 530549. POLLENÇA

CA'N CABRER

MIEMBRO FUNDADOR DE LA ASOCIACION ESPAÑOLA DE GEMOLOGIA

AGENCIAS OFICIALES

OMEGA - TISSOT PERLAS MAJORICA PORCELANAS LLADRÓ

Temple, 13

Paseo Saralegui, 80

Telf. 530241

Telf. 531309

POLLENÇA

PUERTO POLLENÇA

SE NECESSITA SECRETARI O SECRETARIA, PER OFICINA AL PORT DE POLLENÇA

- S'EXIGEIX IDIONES -

Els interessats, cridar al telefons
530704 i 531295**CARE ESPANYOL**
CA'N MOIXETPLAÇA MAJOR, 2
TEL. 53 00 02**POLLENÇA****Galerías Vicens**L'ARTESANIA DE ROBES DE LLENGUES DE POLLENÇA AMB PRESTIGI INTERNACIONAL
CONFECIÓ, ANTICS I OBRES D'ART**JAMbar**

TEL: 530049

POLLENÇA

Concurs de redacció de Nadal, de "Sa Nostra".

Primer premi (nins de 12 a 14 anys): "Neules de Nadal"

Redacció original de Tomeu TOMAS VIVES, del Col·legi "Costa i Llobera", de Pollença.

Un dels motius nadalencs més típics a Mallorca són les neules. Hi ha dues classes de neules: les d'ornament i les dolces.

Les neules d'ornament es fan de paper blanc retallat i solen representar diverses escenes de la vida i naixement del Bon-Jesús; altres tenen figures geomètriques i motius florals. Totes elles ajuden a donar un aire de festa a les esglésies, ja que amb elles s'adornen, en el temps de Nadal, les llànties de totes les capelles, i la cova de Betlem.

També és costum de les esglésies de Mallorca, penjar al llanteron central un enfilall de tantes neules com temps manca per la Quaresma; les setmanes es representen amb neules grosses i els dies amb neules més petites.

Segons tenc entès, les neules que se penjen a la cova de Betlem, on es representa el naixement del Nin Jesús són un símbol de les teranyines que hi havia a la cova que servia d'establa als animals.

Les neules dolces es solen fer amb un motlo o premsa calenta, on s'hi escampa una pasta clara feta de farina, llet i sucre; aquestes neules es serveixen el dia de Nadal, torrades i enrodillades.

També s'empenen per fer les conegudes "coques de torró", que consisteixen en un apreciat postre, fet de dues neules crues, plenes de pasta d'ametlla capolada, mesclada amb canyella, llimona, ous i sucre; es poden fer farcides de confitura.

Tomeu TOMAS VIVES

"Les neules de Nadal" segon premi (nins i nines de 8 a 11 anys)

Redacció original de la nina de 9 anys, NEUS ALBIS VIVES, del Col·legi "JOAN MAS" de Pollença.

Era un paper net, blanc i ben planxat que va esser comprat per un home, i duit a ca seva. El paper se va estranyar al veure estidores i llapis, regle i goma, ja que no sabia per què serviria, i se va assustar quan se va sentir l'estidrada. Aquell home va notar l'esglai d'aquell paper i va deixar les estidores i va començar amb lo llapis a dibuixar les neules. El paper, quan va començar a veure els dibuixos va quedar meravellat i va creure que serviria per qualque cosa, i se va tranquilitzar, i així l'home va poder començar el seu treball. El paper no comprenia els dibuixos, només veia que eren tots rodons. Quan varen estar tots retallats i fets varen esser duits a l'església, varen venir un grup de dones i se posaren a enfilat amb fil i agulla totes aquelles neules i després les penjaren per les capelles i l'altar major, i varen estar a les fosques un parell de dies. Fins que el dissabte de Nadal se varen encendre tots els llums, les portes s'obriren, i començaren a entrar vells, joves i nins. Tots ells ben abrigats, per no tenir fred.

Del Cor se sentien veus que cantaven molt bé. El paper estava molt orgullós quan veia que tota la gent el mirava i comentaven uns amb uns altres: "Què ho eren de belles les neules!" I llavors va esser quan el paper comprengué per quin motiu aquell home feia els dibuixos.

Quan varen tocar les dotze, tothom estava content perquè, un any més, havia arribat Nadal.

NEUS ALBIS VIVES' nina de 9 anys

ESPAI PATROCINAT PER LA

CAIXA D'ESTALVIS DE LES BALEARS
"SA NOSTRA"

PER UNA SOLA COMUNITAT LINGÜÍSTICA

per Pere Font

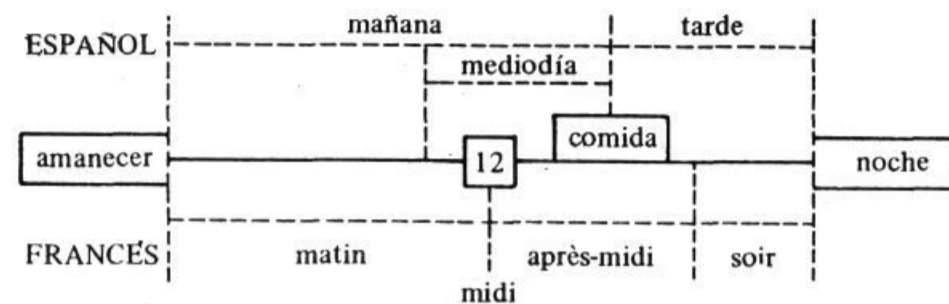
Que efectivament ens és un perill la no integració lingüística dels immigrants ho sabem ben bé. Sí que ho és, un perill, per a nosaltres, atenent al problema des d'un terreny nostrat. Ho sabem tot això i, per tant, ara manca prendre unes decidides posicions d'acció en conseqüència; posicions que en alguns indrets dels nostres "Països" es retarden. I no cal dir que de manera lamentable i molt perillosa. Però bé, existeix el problema només analitzant-lo des del caire del nostre vessant de catalanoparlants? Seria un error enfocar la qüestió des d'un sol angle. L'immigrant que no s'integra dintre del nostre cercle lingüístic corre també perills. Així, i sobretot, el d'una marginació, d'un isolament respecte al context sociocultural-vivencial en el qual es troba immers. I això és prou clar. Almenys a mi m'ho sembla.

Aquest isolament, aquest "viure en l'aire", com potser qualcú diria, de l'immigrant no integrat té explicacions a dojo. Però, de bell antuvi, ja només cal endegar l'anàlisi d'una d'aquestes explicacions. Hi ha un fet inqüestionable: una llengua, un idioma, és quelcom més ric i complex que un reguitzell d'etiquetes, d'allò que de manera més precisa i lingüísticament correcta en diríem significants. Una llengua —i no hi importa tampoc d'aprofundir massa en estudis semàntics per a adonar-nos-en—, és sobretot un codi de significats, però de significats peculiars organitzats i estructurats de manera pròpia i característica en cada comunitat lingüística. Són precisament aquestes especials "estructuracions" dels significats les que ens donen una extensió conceptual diferent d'idioma a idioma. Vaja, que el "valor" de cada significació ve delimitat o precisat pel seu veïnatge. Així raonant, per tant, no serà cap atzagaiada afirmar que davant un "mateix" signe lingüístic pensam la seva significació de mode distint els parlants de llengües distintes. Passem a un exemple que em servia fa pocs dies en una explicació a una classe a l'Institut on treball. Pensa d'igual manera "soir" un parisenc que un madrileny "tarde"? Vegem, segons Lázaro Carreter, la següent distribució dels camps semàntics de les parts del dia en francès i castellà, i traquem-ne conseqüències: Qualsevol apreciarà la causa d'aquestes o de qualse-

vulla estructuracions peculiars en el món de la significació: a realitats diferents, actituds culturals diferents. També, i per inferència, ordenacions conceptuals distintes. És a dir, llengües distintes.

Acabem, però, de parlar dels significats. Resultaria minvada la "geografia" d'una significació si només la realitarem al seu aspecte conceptual. Exceptuant els casos dels nivells lingüístics d'especialització més o menys tècnica, els significats d'un

verde que el naranjo, /... em semblà —ja us ho podeu figurar prou bé— una corrua, un seguici de significants només. La dimensió afectiva que podien connotar-me "arbre", "roure", "olivera" o "taronger" en català s'esvaïa en la traducció castellana. Vaja, que se m'escapava tota una salabradora mediterrània que crec que era imprescindible per "entendre" el poema. Algú em replicarà al·legant que potser no acab de ser precís, que la traducció no

idioma reben una forta càrrega d'elements subjectius que acaben d'arrodonir-los. Injecció als mots, als significats dels mots, bagatges emocionals, evocadors, històrics, culturals, fruits de la realitat present i passada que ens circumda constantment. I, de vegades, en alguns casos, aquests aspectes connotatius de la significació poden arribar a ser dominants fins i tot sobre els estrictament conceptuals. Em ve a la memòria un exemple al respecte amb el qual crec que ens va il·lustrar Eugenio Bustos quan ens feia veure l'existència dels elements culturals en les significacions. És el cas de la paraula "jueu". Contrastem la seva significació d'ara i aquí amb la del segle XVII. I això que el concepte objectivament considerat denota abans i ara una sola realitat.

Es a dir, que no hi ha dubte que, per la llengua, hi corre el pas poderós de la història, de la cultura, del poble que la parla. Permeteu-me, abans d'arribar a la conclusió que ja preveïa en relació amb la problemàtica de la immigració no integrada, que us conti un fet anecdòtic també il·lustratiu. Record haver llegit fa temps una traducció castellana de LO PI DE FORMENTOR de Costa i Llobera. Allò de "Mi corazón ama un árbol: más viejo que el olivo/ más poderoso que el roble, más

sols era de significants, que també ho era de significats. És clar que sí, però només en el seu vessant conceptual (i això acceptant equivocadament la coincidència entre els camps semàntics de les significacions d'ambdues llengües, català i castellà). Hom també em dirà que la meua reacció fou explicable en un parlant català llegint la traducció, però que un lector castellà hauria anat, en idèntica lectura, omplint cada mot del poema amb uns carregaments connotatius propis. Efectivament, però "inflant" els significats amb uns elements culturals que li haurien estat donats per la llengua pròpia, la qual reflecteix la seva peculiar realitat i cultura. El lector castellà difícilment copsarà tot l'encís que va acompanyar l'experiència poètica de Costa. Almenys d'una forma suficientment satisfactòria.

D'acord, també, que la descodificació d'un poema, per exemple, corre a càrrec de cada lector i no cal tampoc participar de les motivacions que impulsaren l'autor. Aquí tan sols intentem d'esbrinar les dificultats que suposa entendre un món peculiar amb les eines conceptuals que ha produït un altre món per entendre's a si mateix.

Pel que anam dient, per tant, veim que els significats són diferents en cada idioma.

Per raons d'estructuració i per raons de connotació. Però, alerta!, resulta que amb aquests significats construïm —enganxant-los els uns amb els altres— l'ordenació del pensament. Pensam amb els conceptes que ens ofereix la llengua. Pensament i llenguatge van lligats. Locke ja ens parlava de la contribució dels signes en la formació del pensament. Edward Sapir també puntualitza sobre el fet que "el pensament no és concebible sense el llenguatge", ja que aquest és "l'únic camí conegut per arribar fins al pensament". Interpretam el món amb els nostres signes. També el transformam. I el mateix món és el que determina les dimensions, les faisons especials dels signes. Ho anam veient clar, que entre llengua - realitat - cultura hi ha una interacció constant i pletòrica. El concebre, el jutjar, el raonar i l'ordenar —és a dir, el pensament—, ho feim amb els significats que ens ofereix la llengua, significats amaratats de temps, de batecs, d'història, de vida pròpia.

Retornem ara, doncs, al principi de l'escrit. Difícilment "entrarà" en la nostra cultura —al nostre feix d'actituds davant la nostra realitat— qui no doni la passa enllà del portal del nostre idioma, en certa manera la més peculiar expressió de la nostra llar.

L'immigrant necessita integrar-se. Li convé a ell. I ens convé a nosaltres. Possiblement estam davant d'un repte històric d'una importància extraordinària. Fracassar en aquesta lluita per la consecució d'una sola comunitat idiomàtica, vivencial i nacional seria imperdonable. I manquen mesures concretes i precises ja sia per a endegar l'inici d'aquest combat, en el qual haurem de vèncer incomprendiments, tossuderia, controvèrsies fins i tot d'alguns propis de casa nostra, que sembla que han perdut el sentit del nord, enredats en la indiferència o en el més obtús provincianisme, amb infules —imaginau!— d'"universalisme".

Sabem el que ens convé. Cal penetrar ara ja per tant amb la contundència dels fets, amb les accions ben inequívokes, meditàdes i organitzades per a la rectificació de l'actual situació que no ens encaixa de cap de les maneres. Ens espera l'acció. Sols, i així mateix, això.

LATITUD 39. NUM. 1

IV CERTAMEN CIENTIFIC

ORGANITZAT PER L'AGRUPAMENT ESCOLTA "TOMIR"

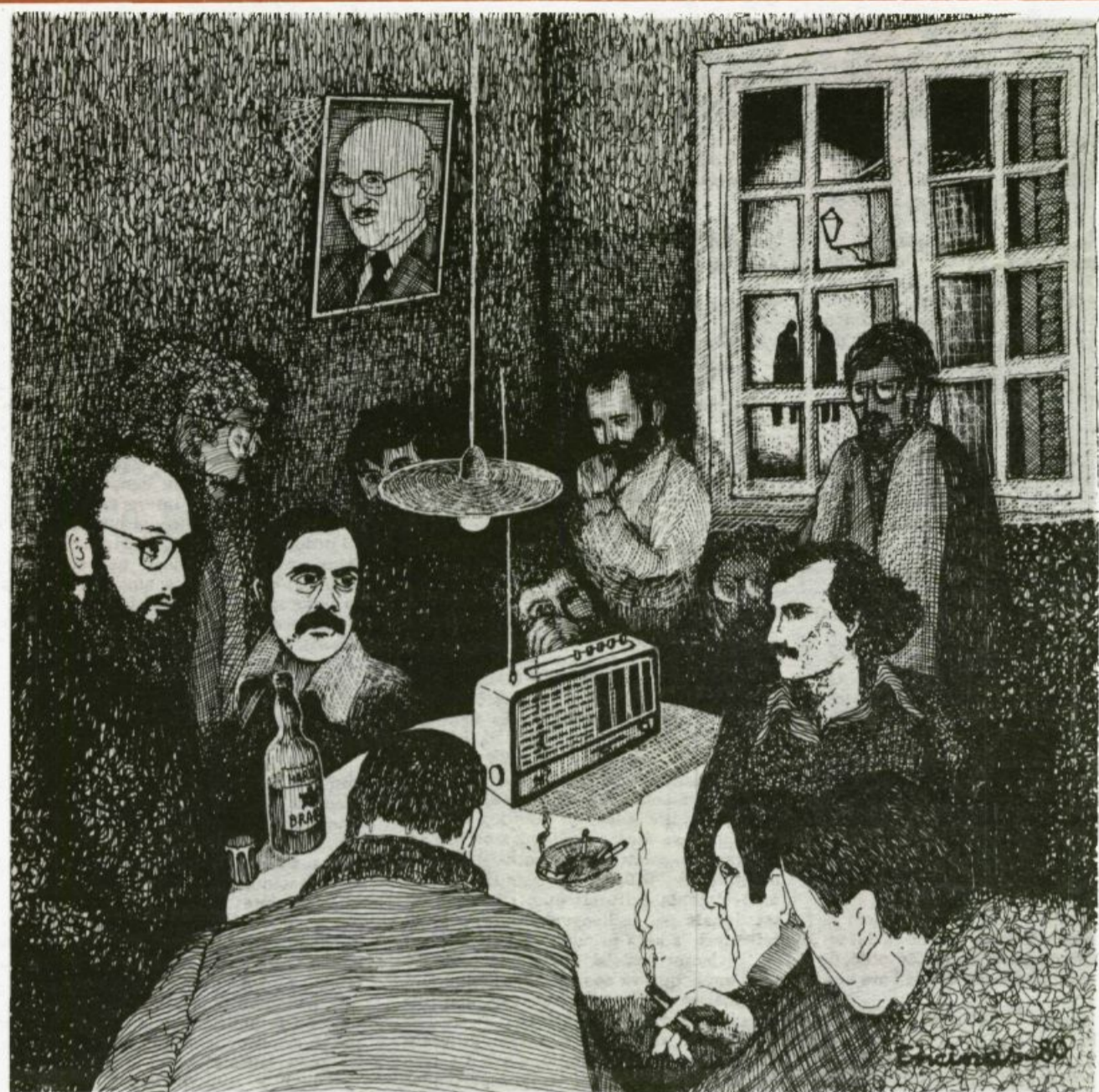
BASES:

- 1a.— El Certamen constarà de dos grups: PRIMER GRUP, per a nins i nines de 13 a 15 anys, amb el tema "MONUMENTS HISTORICS i ARTISTICS" del teu poble. Treball sobre un o varis monuments de l'antigor. Com per exemple: "El Castell del Rei", "El Puig de Maria" i "El Pont Romà", de Pollença; "Les Murades", "La Victòria" i "El Teatre Romà", d'Alcúdia. SEGON GRUP, per a joves a partir dels 16 anys, amb el tema "LA SERRA DE TRAMUNTANA". El treball es pot referir tant a la configuració geològica i geogràfica, com al paisatge i possible parc Natural.
- 2a.— Els treballs seràn inèdits i originals, escrits en català o castellà indistintament, i tendran un mínim de tres folis, mecanografiats a doble espai i a una sola cara.
- 3a.— Els treballs s'hauran de presentar per triplicat. Duran títol i aniran sense signar, acompanyats de sobre tancat dins el qual constaran les dades de l'autor. L'entrega es farà a l'Agrupament TOMIR, carrer Monti-Sion núm. 35, fins el dia 30 d'abril de 1.981.
- 4a.— S'establiran els següents premis per a cada grup:
 - PRIMER: 4.000 Ptes. i diploma d'honor.
 - SEGON: 2.000 "
 - TERCER: 1.000 "
- 5a.— El jurat estarà format per personal competent en la temàtica. El veredicté serà inapel·lable, i es donarà a conèixer amb antelació a la entrega de premis.
- 6a.— Els organitzadors se reserven el dret de publicar o recomenar la publicació dels treballs premiats.
- 7a.— Els treballs no premiats podran ésser retirats a l'adreça donada, en el termini d'un mes després de la concessió dels premis.
- 8a.— Els premis seran entregats el dia 31 de maig a les dotze, en el saló d'actes de Monti-Sion.
- 9a.— El fet de concursar implica l'acceptació de les presents bases. I qualsevol cas no previst serà resolt pels organitzadors.

TOMIR. - Pollença, Febrer 1981

és una promoció cultural de la caixa d'estalvis de pollença "colonya"

EDITORIAL:

Ens passam la vida lluitant per contribuir al benestar de la pròpia comunitat, sacrificant part de la nostra existència, perquè les institucions del poble funcionin, perquè entre tots ho fem tot, perquè les relacions de les persones siguin més humanes, efectives i justes. Dedicant quanta intel·ligència tenim per fer qualque cosa pel bé comú. Assumint els errors amb tota la humilitat necessària. I, maldament mai haguin recollit prou compensacions personals per cobrir tants de sacrificis, veim, això sí, com tot un poble, com tot un país, va caminant lentament, desesperadament ient, cap a la seva llibertat. I veim quants d'homes han perdut la seva sang i la seva joventut en aquesta divina empresa del progrés de la humanitat, perquè... un dia, un loco, d'un cop, rompi tantes d'il·lusions, d'esperances, de sacrificis i d'amors. Un dia, un loco, a mil quilòmetres d'aquí, ens envia a fer punyetes. No hi ha dret. I no hi ha dret perquè amb fets d'aquest tipus fins i tot la més alta moral de lluita es posada a entredit.

Tots els esforços individuals i col·lectius no pareixen servir per res davant d'una força bruta que no reconeix dret de cap classe. Una força amb molt de poder, amb massa poder.

La temptació és fugir, fugir de la realitat, declarar-nos senzillament impotents, covards. És aquesta la solució? És aquesta la solució? Demanam. És millor fugir que lluitar? Suplicam una contesta.

Creim, però, que és el moment, una vegada més, d'assumir encara més decididament el risc de les responsabilitats i expressar nostra ferma voluntat de continuar a la bretxa. Continuar. I, amb això, no volem dir que tinguem clar si mereix la pena o no. No ho sabem. Realment no ho sabem. Però si sabem que aquell dia, aquella llarga nit de la ràdio, va

gnar la por. La por serena i responsable, però por així maliciosa.

Por d'un terrorisme infinitament més poderós que el produït per la desesperança, la impotència i la injustícia sistemàtica. Va tornar la por, i ens varen mostrar l'esquena els usil·lanims de sempre, i varem sentir els ulls inflamats dels oportunistes a l'aguait.

Quina tremenda soledat la dels més assenyalats polítics pollencins de l'esquerra, aquella nit de la ràdio.

Quina mesurada clarividència i esperit de servei d'uns medis de comunicació que, amb altíssima professionalitat, van mantenir la petita flamerada de l'esperança. Quina pluntat superior d'un Rei que ara és més Rei que abans, més cap de l'Estat i més Homo. Quina entesa la dels nostres governants, en aquells moments decisius. Quin coratge la d'aquell quasi vell i delicat General que va mostrar una força d'ànima realment exemplar.

Quin desastre, els que ens volen els incorregibles i anàtics defensors del militarisme més arcaic.

Quina tristor la d'aquella nit... de soledat i esperança.

I varen passar els dies, i el silenci de molts eren crítics que venien les orelles democràtiques, i el desencís d'alguns eren raions de guant blanc, i les accions dels altres eren inequívocues mostres de que la por ja més forta que la raó. Varen passar els dies, i els fets són ja història. I la història d'aquest poble té el deure d'assabentar-se de que la por conquesta les consciències amb més facilitat que la raó, la dignitat, la justícia, la veritat, la fraternitat i la lleialtat, totes juntes. A més és

una por irracional, incrustada dins l'educació feixista que varen rebre.

Per a construir la democràcia se necessiten demòcrates. Després, dins la democràcia, hi ha lloc per totes les tendències però, primer, cal ésser demòcrates. Falta infraestructura democràtica, falten demòcrates, sobren oportunistes i professionals del poder, falten institucions i força popular democràtica, sobren forces repressores i cabdills il·luminats, falta netedat i honradessa, sobren embulls i interessos inconfessables.

A Pollença: quanta necessitat tenim de dir un parell de veritats! Però no és hora d'obrir més diferències, no és hora de separar. Hem de unir-nos, hem de fer país. De passar per damunt de les diferències superficials i treballar fermament —al nivell que a cada un li correspongui— per dur el país enviant, per afirmar la democràcia, que és la primera passa cap al socialisme. Cap al socialisme modern. Cap al irrenunciable socialisme, superador dels cops i d'altres salvatjades. Cap a l'autogestió i a l'Autonomia.

No caurem en la dialèctica de l'engany. Prest o tard l'alternativa serà: o dreta golpista o força unitària progressista socialitzant.

L'Estat s'ha de posar al dia perquè les conquestes socials són irrenunciables. Ni tant sols els partits de dretes podran fer altra política que no sigui la política del progrés i de la socialització progressiva i si així no ho fan, no els cap altra forma de mantenir el poder que amb metralleres i canyons vomitant foc.

I, a Pollença, tota la raó d'una política per al poble passa necessàriament per una política socialitzant; maldament la dugui a terme —amb totes les seves deficiències instrumentals— una formació dretana. Tots hi som al mateix vaixell i no cap altra alternativa que fer surar la màquina i mantenir-la funcionant, pel bé de tots. I no hem de consentir que un mal capità

EL COP

ens dugui al naufragi. Quan no: li agafarem la mà i li farem marcar la ruta correcta, li cridarem a la matinada perquè no s'abandoni a la son, l'enviarem un poal d'aigua gelada quan s'enfilin pels camins de la pirateria, li marcarem tant d'aprop que no tindrà altre remei que fer les coses bé. Aquest deu ésser la base del programa unitari de l'esquerra pollencina. Fer funcionar correctament els mecanismes democràtics del nostre poble (que és el nostre nivell de responsabilitat) com el Rei ha fet funcionar el de les institucions de la seva responsabilitat. No cal dir que tenim un partit majoritari antidemocràtic, o un batle autoritari. No és acceptable aquesta simplificació. Cal democratitzar les institucions. És molt el que ens jugam. Hi ha gent que no està disposta a que la falta de govern efectiu doni motius a certa dreta per fer més cops o "Galaxies". Està vist i comprovat que fer de "bon atlot", no empenguent als governs perquè ho fassin bé, tan sols serveix perquè un dia ens enviï a tots a porgar fum. Per aquí no hem de tornar a passar.

Estam obligats, també, a denunciar valentment als que, dins l'esquerra, actuen amb mètodes antidemocràtics i irresponsables, siguin dels partits que siguin. I finalment, quicú tindrà que assenyalar amb el dit de culpabilitat a un ample sector popular que, com animals, es fiquen dins la conillera al menor amag de perill. Això és una actitud lamentable.

A nosaltres ja no ens queda valor per fer més denúncies. La nostra moral no és infinita i fins i tot el valor té un límit; pel que confiam que siguin els partits polítics —tots— els que sàpiguen treure els conills de dedins les conilleres, abans de que aquestes s'efonsin pel pes de les cadenes de les canyoneres.

ELS POLITICS DE POLLENÇA PARLEN DEL COP

- ★ El batle: Precisament escoltava la ràdio
- ★ En Jeroni (del PCIB): Me pareixia impossible
- ★ En Tomeu (P.S.M.): Crec molt probable que es torni intentar
- ★ En Martí Cifre (P.S.O.E.): Tota la nit del 23 vaig estar pendent de la ràdio

Amb relació als tristes esdeveniments dels passats dies 23 i 24 al Congrés dels Diputats a Madrid, que varen alarmar a tota l'opinió pública de l'Estat Espanyol i ens varen fer pensar per uns moments amb el retorn d'un sistema polític i de govern rebutjat clarament per totes les forces democràtiques, hem fet a membres destacats dels partits polítics locals aquestes tres preguntes:

- 1.- Quina sensació li produí l'intent i quines mesures va prendre?
- 2.- Clarificada la situació, que pensa del que ha succeït? Creu possible una altra intentona? Quina valoració fa a la reacció del poble en general?
- 3.- Vol dir qualque cosa més?

MARTÍ MARCH VIVES
BATLE DE POLLENÇA
(U.C.D.)

1.- Abans de respondre a la vostra pregunta he d'aclarir que com a cap de partit no vaig prendre cap decisió, pel simple fet de que d'UCD tan sols som un militant, en

canvi si em prengué com a Batle, càrrec aquest de major responsabilitat i molt per damunt dels partits polítics. Fou una sensació de gran confusió en coincidir que estava escoltant la ràdio que donava l'acte d'investidura del President del Govern, donant-me compta de que el Congrés de Diputats s'estava ocupant per persones armades, i en sentir el renou de les metralleres disparant vaig pensar en un atac "terrorista" i consegüentment d'una terrible matança que augmentà en grau màxim la meua preocupació.

Aquest confusionisme anà augmentant quan vaig intentar sintonitzar Ràdio Nacional, aconseguint fer-ho per l'emissora de València que llegia el Ban d'estat d'excepció, sense poder aclarir si realment es tractava d'una reacció contra l'assalt del Parlament o d'altra banda un intent de cop d'estat. A més a

més, la forma de redacció d'aquell bàndol en va fer pensar, però, amb això darrer, i en concret d'una intenció militar. Si bé les notícies de la ràdio eren esperançadores, la preocupació augmentava en mantenir-se el silenci informatiu, que anà minvant a l'espera del Manifest de S.M. el Rei que no arribava. Immediatament vaig indicar a la Policia Municipal que augmentés el servei de vigilància i me comunicés qualsevol novetat. D'altra banda, tenint reunió de Comissió a l'Ajuntament, vaig voler que tota l'activitat continués normal i donar la màxima confiança als regidors.

Me vaig posar en contacte amb el President local d'UCD per comunicar-li les meves impressions. Tota la vetlada vaig estar pendent de la Ràdio i de la Televisió, a fi de conèixer de ben prop els possibles es-

deveniments i llurs conseqüències. L'endemà, es a dir el dia 24, me vaig posar en contacte amb el personal de l'Ajuntament a fi de que continués l'activitat normal en totes les dependències i servicis. Al mateix, i dins el despatx de l'Alcaldia, estava en comunicació directa amb el Govern Civil. També me posà en contacte telefònic amb alguns regidors per a donar-los confiança i tranquil·lilitat en el desenvolupament dels esdeveniments "golpistes", que aleshores ja veia fracassats.

2.- Es tractava d'un cop militar que semblava ben plantejat des del seu punt de vista, però no coordinat i ni secundat ni tolerat pel Rei. Crec que amb la maduresa del poble espanyol no és possible la repetició d'aquestes intencions, que per altra banda consider del tot descabellades, donada la situació geo-

política d'Europa en conjunt, ja que provocaria un desgavell total i un aïllament insostenible. La reacció del poble espanyol és altament positiva des del meu punt de vista, que ha demostrat voler la Pau, la Llibertat i la Democràcia. 3.- Estic molt satisfet del comportament de les diverses forces polítiques que integren l'Ajuntament en haver conseguit en una completa harmonia i unitat, i obrant de manera unitària en totes i cada una de les activitats posteriors en quant a la convocatòria de la Manifestació popular contra aquells fets, en quant també, a la convocatòria d'un ple extraordinari de l'Ajuntament que fou aprovada una moció condemnant els esdeveniments de Madrid, a la vegada que se donava suport a la Corona y a la Constitució. Dues còpies de l'acte i la constitució s'enviaren a S.M.

El Rei i al president de les Corts respectivament.

JERONI LLOBERA
(P.C.I.B.)

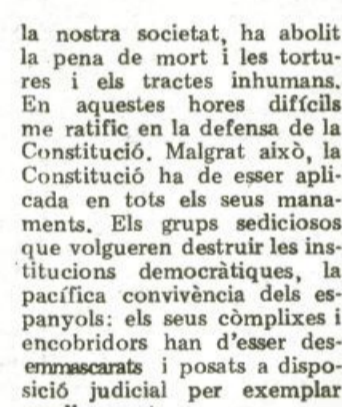
1.- Al principi me pareixia impossible, sobre tot per la forma en que s'havia fet, llavors, davant la evidència, la primera sensació va ésser de inseguretat. En quant a les mesures preses, lo primer que vaig fer va ésser anar a l'Ajuntament per poder tenir una informació i contactar amb la resta de regidors, pero no hi hagué ningú. A continuació localitzarem als membres més significatius del partit i prenguerem algunes mides, sobre tot de seguretat, tant nostre com per els altres militants i col·laboradors. Mes tard, ja amb la resta de partits, sobre tot d'esquerra i gent més o menys compromesa, estarem en contacte constant a l'espera de com és desenvolupaven els es-

deveniments durant tota la nit. 2.- Crec que, com ja s'ha dit, hem vist la punta de l'iceberg. En Tejero no ha estat més que un utilitzat, per ultimar de forma violenta tot un muntatge que se veu que està recolzat per molta més important gent dins l'exèrcit. No se pot descartar una altra intentona, depèn obre tot de la resposta de la classe política i del poble, fins ara crec que s'ha demostrat que el poble sap lo que vol, mes ben dit: lo que no vol, que es tornar a "revivir tiampos pasados", llàstima que tot això du aferrat una sensació de por, lògica per altra part, que dona com a conseqüència una incapacitat de reacció immediata davant un altre possible situació semblant. 3.- Només afegir que situacions tant lamentables com aquestes són possibles, perquè encara ara no s'ha assumit, sobre tot per gran part de l'aparato de l'Estat que les coses han canviat i que per damunt de qualsevol altra interès i ha unes institucions inviolables que han estades asumides de forma absoluta per el poble.

MARTÍ CIFRE CORTES,
PSOE
Durant tota la nit del 23

Així, aquest acte sediciós, si té el final que tots desitjiam, no pot ésser arxivat baix la teoria del grup de Guardies Civils i policies descontrolats. La Constitució Espanyola, per bé de tots i per honra de

la nostra societat, ha abolit la pena de mort i les tortures i els tractes inhumans. En aquestes hores difícils me ratifico en la defensa de la Constitució, Malgrat això, la Constitució ha de ésser aplicada en tots els seus manaments. Els grups sediciosos que volgueren destruir les institucions democràtiques, la pacífica convivència dels espanyols: els seus còmplices i encobridors han d'ésser desemmascarats i posats a disposició judicial per exemplar escalivament.

TOMEU PAYERAS CIFRE
PSM

Des dels primers moments vaig seguir l'evolució dels esdeveniments. Vaig comprendre ràpidament la gravetat de la situació. Les meves primeres reaccions foren d'ajudar a la seguretat del partit. Ràpidament traquerem alguns papers i material del partit. A les dues hores, ja es celebrava una reunió a un lloc més segur en quasi tota l'executiva i secretaris polítics, posant-nos en contacta amb totes les agrupacions, i creant una organització clandestina pel cas de que el cop d'Estat s'imposés. Vaig posar-me en contacte amb els militants de Pollença per a prendre les mesures oportunes. A les nou del vespre quan encara cap partit ni sindicat de Mallorca s'havia pronunciat enviarem un comunicat a tots els medis de difusió criticant durament els fets i demanant solidaritat a tot el poble de Mallorca contra aquest atemptat. No fou publicat. Foren moments de molta tensió però que crec que saberm afrontar-ho amb responsabilitat.

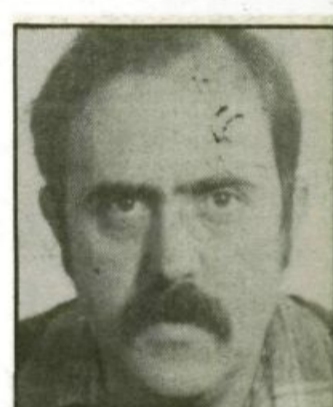
Per a mi la situació encara no està prou clarificada, malgrat tot és fàcil treure uns conclusions del que ha succeït. Com tantes vegades ha passat al nostre país, les forces armades tenint el poder de les armes, es permeteren el luxe d'estar per damunt el poder civil, expressió de la voluntat popular en un estat democràtic. S'ha demostrat que estam en mans de l'Estat Major i aquest en mans de pocs, que a la vegada baix l'autoritat del Rei, de moment. La locura d'uns quants recolzats per forces polítiques de l'extrema dreta, pot jugar amb la nostra pau. El buit de poder entre la classe política i sindical, les institucions autonòmiques i preautonòmiques fou alarmant. Aquesta vegada el Rei no va obrar com el seu padri, i per tant es d'agrair i molt la seva actitud malgrat no féu més que complir amb el seu deure. El meu anàlisi polític del moment actual és el següent: La situació creada per l'intent golpista ha ajudat a un escorament cap a la dreta. Ja en Suárez va dimiir pre-

sions militars, provocant una dretanització del partit governamental. La moderació de les demés forces polítiques ha quedat demostrada en que el nou govern té un recolzament parlamentari major que el de Suárez. La debilitat de les postures dels partits d'esquerra en el parlament vendrà com a conseqüència d'aquest intent golpista. La centralització cap a la figura del Rei em sembla molt perillosa, "ojalá" no li passi res de nou. La frenada dels processos autonòmics, encarregada al ministre franquista Martín Villa és evident. Vull recordar que la ideologia golpista està basada en que no saben diferenciar autonomia i autogovern de separatisme. L'entrada imminent d'Espanya a la OTAN l'existència d'un govern centralista de dretes, amb el suport de CD, l'existència de la llei antiterrorista, la modificació o eliminació de projectes minimitament progressistes com la llei d'Autonomia Universitària, el Divorcio, etc., la potenciació de la C.E.O.E., fan pressuposar que si bé de fet no ha triomfat el cop d'estat ha donat a les forces polítiques i militars que el recolzaven, motius de satisfacció.

Per a mi la situació encara no està prou clarificada, malgrat tot és fàcil treure uns conclusions del que ha succeït.

Per a mi la situació encara no està prou clarificada, malgrat tot és fàcil treure uns conclusions del que ha succeït.

Em preocupa la centralització que aquests fets comporten i l'actuació de l'exèrcit

que fonamentalment està per defensar-se de l'exterior no per provocar guerres civils. Amb relació a l'adhesió a la Corona i a la Constitució el PSM opina el següent: Valora positivament l'actuació decisiva del Rei, sense que això impliqui adhesió a la Corona. Un partit nacionalista com el nostre no pot recolzar mai una institució Borbònica de llarga tradició centralitzadora. El PSM vol una constitució, allà on és reconeguin els llibertats dels diferents pobles de l'Estat Espanyol a autogovernar-se. D'haver triomfat el cop d'Estat, en poques hores s'haguessin suprimit les nostres llibertats ciutadanes, les nostres institucions, llengua i cultura haguéssim quedat encara més lluny de la seva recuperació. Tan sols l'existència de forts autogovern, en el que les forces militars estiguin al servei de les institucions autonòmiques, ens poden allunyar del risc d'una repetició dels fets. No és just que uns ciutadans, d'unes nacionalitats haguin de rebre les conseqüències de la incapacitat del Govern per a resoldre els problemes d'altres llocs de l'Estat espanyol.

Joan Llompart

COVES I AVENCS DE POLLENÇA

UN PATRIMONI NATURAL A PROTEGIR

Grup Nord de Mallorca

Al seu moment, un Decret-Llei va declarar espais naturals singulars a protegir a totes les coves i avencs. I no era una simple declaració formal d'intencions protectionistes, sinó una mida contundent contra la degradació, l'alteració i la destrucció de cavitats naturals. Aquest decret es vigent i, per tant, totes les coves i avencs de Pollença estan protegides per la llei. Però cal que el nou pla d'ordenació urbana de Pollença tenguï en compte aquesta realitat, de la manera més ampla possible.

Des que, a l'any 1967, se va començar el Catàleg Espeleològic de les Illes Balears, s'ha anat completant la documentació existent sobre les nostres coves —i les de tota Mallorca— i avui tenim un extensíssim inventari, al que tan sols a Pollença se recull més de 215 fenòmens. Està clar que no totes les cavitats són fenòmens de

primera importància però gran part d'elles sí que ho són, i en conjunt formen una complexa i interessant fenomenística càrstica que convendria conservar per sempre.

Com aquesta possibilitat de preservació cada vegada resulta més remota, degut principalment al desconeixement general sobre aquestes qüestions, voldríem divulgar almanco l'existència d'aquests bens naturals, i cridar l'atenció de les autoritats perquè procurin alguna cosa perquè no continuïn les destruccions. Aquestes són més greus de lo que a primera vista pugui parèixer. És el cas de la Cova de Les Rodes, o de Sant Vicenç, amenaçada seriament de quedar tapada pels "escambros", el que suposaria una pèrdua lamentable i imperdonable a tots els nivells (Arqueològic, Hidrogeològic, Biològic, Geològic, Espeleomètric,

morfo-genètic, etc.) Com, sense necessitat d'anar més alluny, a Cover Blagues mateix, on existeix una zona càrstica d'una extraordinària densitat espeleogenètica. L'interès científic d'aquestes àrees és importantíssim, constituint paratges singulars que no tornam a trobar a cap altra banda. Una urbanització sobre aquestes zones —posem per cas— suposaria la seva total destrucció. I no seria la primera vegada.

* * *

L'inventari que adjuntem, publicat al seu moment al Butlletí de la Societat de Història Natural de les Balears (Encinas, et alt. 1974) com part del Catàleg Espeleològic de Mallorca, té una clau d'interpretació que, aproximadament, és la següent:

La primera lletra de l'esquerreta, que està seguida

d'un guionet i un número, és el còdic obert, per l'ordenació alfabètica. El primer número representa dita ordenació, dins el índex alfabètic. Els números que segueixen expresen un interès científic determinat i comprovat (Per exemple: coves d'interès científic-arqueològic, 0002). La numeració romana dóna valors espeleomètrics (per exemple: VIII, són avencs de més de 100 metres de fondària). A continuació és el nom de la cavitat, tant si és cova com avenc, o altre fenomen espeleològic. Després del nom hi ha una sèrie de números separats per una barra —els primers— i per un guionet. Són les coordenades i, el darrer número, l'altitud sobre el nivell de la mar. La "T", que quasi sempre és al final de cada cavitat, diu que la dita cavitat té fet el seu plànol topogràfic. A on no hi ha "T" és que hi ha feina per fer.

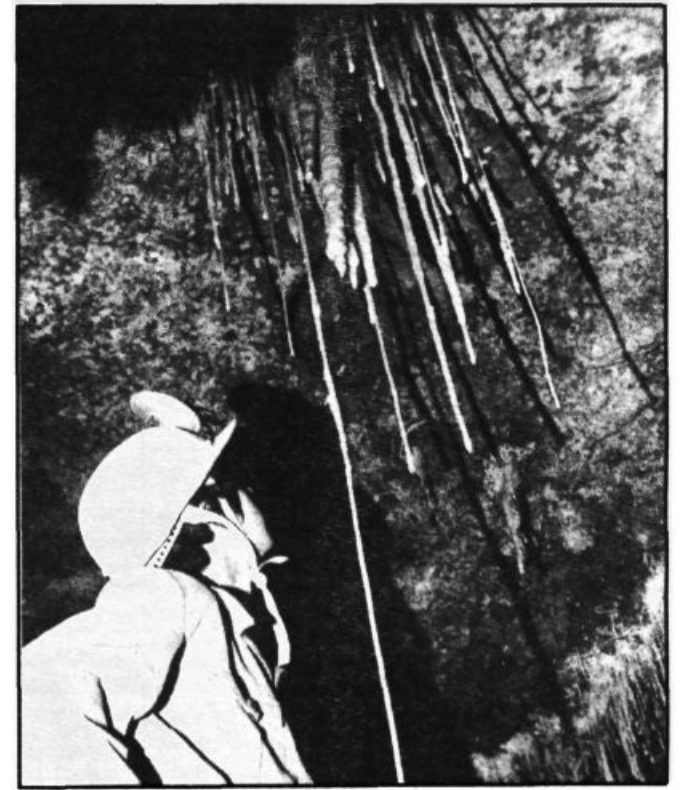

Foto: J.A.E.S.

A-1 02.	II	Cova ARENES	65055/5651-	80	T
A-2 00	VI	Avenc de l'ÀNFORA	65315/5649-	170	T
A-3 00.02	V	Avenc de l'AIGUA	64426/5522-	60	T
A-4 00	II	Cova de l'ALZINERET	64411/5452-	28	T
A-5 00	IV	Font de l'ALGARET	64112/5339-	155	T
A-6 00	IX	Cova de l'AMO	65142/5709-	0	T
A-7 00	VII	Avenc de ALBERCUTX	64703/5459-	50	T
A-8 00	V	Avenc de l'ATALAIA	64813/5539-	380	T
A-9 00.02	III	Cova de l'AVANÇADA	64747/5416-	30	T
A-1000	VI	Avenc de l'ALZINAR	64408/5442-	150	T
A-1100.02	III	Cova de l'ATRAPAD	63834/5217-	110	T
A-1200	I	Cova ANEGADA	61231/5356-	110	T
A-1300.02	III, V	Cova ARGENTERA	63726/5252-	530	T
A-1400	III	Cova dels ABANDETJATS	64032/5117-	200	T
A-1500	VI	Avenc de l'AVORRIMENT	63739/5336-	160	T
A-1600	V	Cova de l'AUBA VERDA	64440/5547-	50	
B-1 00.02	VI	Avenc de na BORRASSA	64017/5221-	90	T
B-2 00.02	III	Cova BARRANCADA	64218/5451-	410	T
B-3 00	VII	Avenc de na BLANCA	65010/5602-	245	T
B-4 00.02	I	Cova de la BOCA NEGRA	64513/5442-	65	T
B-5 00.02	III	Cova de BOQUER	64532/5453-	105	T
B-6 00.02	IV	Cova del BOC	64044/5018-	355	T
B-7 00.02	II	Cova BAIXA	65048/5652-	75	T
B-8 00	V	Avenc de la BASE	64736/5426-	50	T
B-9 00	III	Cova den BORGUES	64821/5447-	20	T
B-1000 02	I	BALMA D'AXARTELL	64118/5033-	90	T
B-1100	V	Engolidor de BEN BERENAT	64435/5542-	65	T
B-1200	V	Engolidor de BEN DINAT	64426/5528-	70	T
C-1 00	I	Cova de les CABRES	65259/5646-	95	T
C-2 00	VI	Avenc del CARREGADOR	65252/5632-	30	T
C-3 00.02	III	Cova de la CALÇ	64533/5505-	260	T
C-4 00.02	III	Cova del CALÓ	64742/5443-	75	T
C-5 00	I	Cova del CALVARI	64153/5216-	85	T
C-6 00	VII	Avenc del CAMI	64227/5204-	290	T
C-7 00	II	Cova del CAMI	64228/5203-	300	T
C-8 00.02	VI, III	Cova de CAN BERENGER	64232/5303-	48	T
C-9 00	V	Avenc de CAN BUSQUEROLES	64328/5148-	70	T
C-10 00	III	Cova de CAN BUSQUEROLES	64328/5147-	90	T
C-1100.02	II	Cova de CA L'HERFI	64330/5417-	30	T
C-1200	II	Cova de CAN JARDO	64244/5114-	65	T
C-1300	IV, VIII	Cova de CAL PESSO	64541/5453-	110	T
C-1400.02	III	Cova de CAN PUNXA	64135/5309-	75	T
C-1500	VI	Avenc de CAN SALAS	64126/5305-	100	T
C-1600	III	Font de CAN SALAS	64133/5308-	75	T
C-1700	V	Forat de CAN SALAS	64114/5260-	115	T
C-1800.02	IV	Cova de CAN SION	64106/4954-	190	T
C-1900.02	VI, III	Cova de CAN SIVELLA	64166/5323-	70	T
C-2000	V	Avenc de CAN TIRANA	64339/5404-	70	T
C-2100.02	II	Cova de CAN TIRANA	64349/5406-	180	T
C-2200	I	Coveta de CAN TIRANA	64347/5402-	175	T
C-2300	I	Cova del CAP	65136/5727-	240	T
C-2400	I	El CLOT	64428/5526-	60	T
C-2500	I	Cova del COLL DE VELA	64736/5454-	115	T

C-2600	II	Cova del CANTELL	64752/5448-	15	T
C-2700.02	IV, VI	Cova de CORNAVAQUES o de Can Martorellet	64233/5445-	345	T
C-2800.02	III	Cova de les CORTERADES	64227/5356-	15	T
C-2900	V	Cova dels COSTERS	64149/5232-	70	T
C-3000	I	La COVETA	64426/5409-	90	T
C-3100	VI	Avenc de CAN SEGUINOT	64506/5332-	65	T
C-3200.02	II	Cova CURTA DE L'ERMITA	64433/5544-	85	T
C-3300	VII	Avenc del COLL DE LA GENETA	64520/5349-	100	T
C-3400	III	Cova de COLONYA	64142/5145-	65	T
C-3500	I	Cova del CAVALL BERNAT	64646/5545-	355	T
C-3600	I	Cova de CALA BARQUES	64429/5531-	50	T
C-3700	V	L'Avenc de COLONYA	64142/5148-	65	T
C-3800	IX	Cova de la CANIERA	64749/5413-	0	T
C-3900	V	Cova de CAN CANTÓ	64220/5253-	12	T
C-4000	III	Cova del CARLISME	64330/5044-	68	T
C-4100	V	Avenc de la CORDA	64121/5521-	30	T
C-4200	VI, III	Avenc de les CIRELETES DE PASTOR	64428/5522-	60	T
C-4300	II	Cova del CABRITS	63927/5412-	590	T
C-4400	V	Engolidor del CEBOLLI	64416/5531-	50	T
C-4500	VI	Avenc de la CEBA MARINA	63731/5331-	140	T
D-1 00	I	Cova DUX	64717/5522-	115	T
D-2 00	II	Cova dels DOS CANALS	64754/5448-	15	T
D-3 00	V	Avenc de DEVORA L'ALTRE	63716/5327-	350	T
D-4 00	V	Forat del DIDAL	63710/5336-	160	T
D-5 00	V	Engolidor de DON PEDRO	64497/5540-	65	T
E-1 00	I	L'ENCLETXA	64543/5329-	50	T
E-2 00.02	II	Cova de l'ENERGUMENO	65029/5702-	265	T
E-3 00	VI	Avenc de l'EURA	63803/5030-	840	T
E-4 00	V	L'Avenc ESTRET	64143/5143-	65	T
E-5 00	II	Cova de l'ESCUDELLETA	64435/5537-	50	T
E-6 00	V	Avenc de l'ESPARRAGUERA	64418/5524-	10	T
F-1 00	V	Avenc de la FONT	64220/5334-	60	T
F-2 00	II	Cova de FARTARITX	63941/5057-	150	T
F-3 00	VI	Avenc del FAR	65353/5724-	170	T
F-4 00	V	Avenc de les FONTANELLES	64430/5532-	80	T
F-5 00.02	I	Cova del FRARE	64227/5427-	240	T
F-6 00	III	Cova de la FONT	64215/5331-	65	T
F-7 00.02	III	Cova de la FORTALESA	64745/5428-	28	T
F-8 00	II	Cova de la FIGUERA	63835/5217-	110	T
F-9 00	VIII	L'Avenc FONDA	64028/5132-	340	T
F-1000	VI	L'Avenc FOSCA	64042/5126-	270	T
F-1100	VI	Avenc de la FIGUERA	64132/5018-	380	T
F-1200	II	Cova FUMADA	64438/5537-	73	T
F-1300	V	Font del FANG	64424/5526-	40	T
F-1400	V	Avenc FORCAT	64427/5532-	75	T
F-1500	V	Avenc de la FRISOR	64423/5521-	65	T
G-1 00.02	II	Cova de la GAVINA	65052/5653-	80	T
G-2 00	VII	Avenc GROS DEL PUIG DE MARIA	64229/5211-	275	T
G-3 00	V	Avenc de na GUAITA	63934/5232-	320	T
G-4 00	VI	Avenc den GOSSALBA	65237/5648-	85	T

**SUSPESES LES URBANITZACIONS
DE SILLER I DEL PINARET D'ANGLADA**

A la reunió habitual de la Comissió Provincial d'Urbanisme celebrada fa un grapat de setmanes, aquest organisme decidí suspendre la tramitació dels projectes d'urbanització de S'iller i del Pinaret de N'Anglada, ambdues en el Port de Pollença, davant els defectes i incoherències no ajustades a la llei que s'observaren a aquests projectes.

Per això s'ha donat un termini de sis mesos per a rectificar alguns punts i a continuació seguir la tramitació actual.

Recordem que l'aprovació provisional per part de l'ajuntament s'acordà a la sessió plenària del passat 30 d'octubre. Anteriorment, però, el tema havia estat tractat a altres plens. Així, el 27 de març de 1980, són tornats els projectes als promotors, davant els nombrosos defectes que tenien, tal com havien observat els informes elaborats pels tècnics municipals. El 10 de juliol l'ajuntament aprova inicialment els dos projectes. El 29 d'agost dins l'ordre del dia del ple hi havia la possible aprovació provisional, emperò la decisió fou ajornada. Definitivament, el dia 30 d'octubre la corporació municipal aprova provisionalment els projectes d'urbanització de S'iller i del Pinaret de N'Anglada, encara que amb els vots en contra de socialistes i comunistes.

A partir d'aquí tota la documentació passa a la Comissió Provincial d'Urbanisme, organisme encarregat de donar l'aprovació definitiva, o al contrari la seva denegació.

M.A.M.

EL CANT PER L'INFANT

La importància de la cançó dins l'educació musical, és ben coneguda per tots els que ens dedicam a l'ensenyament de la música.

Això és evident: dins la cançó s'hi troben tots els elements que structuren la música, el ritme i la melodia com els més elementals. Cantant arribarem a conèixer molts d'elements musicals: un p (piano) un ff (molt fort) per no dir-ne d'altres; al mateix temps podem dir que cantant és la manera més natural i senzilla de fer música, ja que ens servim del millor instrument: la veu.

Quant al ritme, direm que un mitjà excel·lent per practicar-lo és servir-se de la paraula, emprant el seu mateix accent.

L'infant ha de començar a cantar des de petit: això també és ben sabut, però d'acord a les possibilitats segons l'edat

als primers cursos començarem amb cançons molt senzilles (relacions de tercers i mai fer bots de sextes o moviments semblants), per arribar als darrers cursos d'E.G.B. a cantar a veus, fer polifonia, realment això seria l'ideal a aconseguir. Però hem d'ésser realistes. Tots coneixem el problema: hi ha manca de persones especialitzades. No obstant, volem mantenir la confiança que d'aquí uns quants d'anys, degut a l'atenció i a l'interès que avui se li comença a dar, poguem donar als nins una bona formació musical i vocal. Hem de pretenir que aquesta educació no sigui en cap manera un pes més dintre el ja carregat programa educacional escolar, sinó que entusiasmi als infants i contribueixi a fer dels assaigs lo que sempre haurien d'ésser: una font de joia.

Margarida Bibiloni Alemany
Pollença, Febrer 81

G-5 00	VI	Avenc GROS DE MINA	63748/5038-850	T
G-6 00	V	Engolidor del GORG	64423/5528- 63	
I-1 00	IX	Cova de L'ILLA DE FOR- MENTOR	65011/5512- 0	
I-2 00	VI	Avenc de L'INFERN	64228/5201-310	T
I-3 00	V	Avenc INESPERAT	64425 /5529- 58	T
J-1 00	III	Cova dels JASSOS	63835/5221-270	T
J-2 00	III	Cova JAFUDA	64123/5453-410	T
J-3 00,02	VI	Avenc den JOAN	64125 /5452-400	T
L-1 00,02	I	Cueva LAPA	63833/5218-165	T
L-2 00,02	I	Cueva LEYES	65026/5705-260	T
L-3 00,02	I	Cova del LLADONER	63814/5105-350	T
L-4 00	III	Cova de LLENAIRE	64451/5303- 35	T
L-5 00	II	Font de LLINAS	64011/5237-190	
L-6 00	V	Engolidor del LAPIAZ	64430/5524- 60	
L-7 00	V	Engolidor de la LLOSA	64430/5523- 50	
L-8 00	V	Avenc de la LLAGRIMETA	64410/5535- 45	
M-1 00	II	Cova de la MATA	64341/5355-140	T
M-2 00,02	III	Cova MORELLA	64042/5018-355	T
M-3 00	III	Cova de la MITJA LLUNA	63825/5223-210	T
M-4 00,02	II	Cova dels MORTS	65021/5658-260	T
M-5 00	I	Cova MURTA	64524/5454-130	T
M-6 00	V	Avenc del ME	64325/5347- 67	T
M-7 00	VI	L'Avenc MOLSÓS	63804/5032-840	T
M-8 00	II	Cova de la MATA VERDA	64525/5445- 70	T
M-9 00	IX	Cova MARINA DE CALA BARQUES	64434/5523- 0	T
M-1000	VII	Avenc de la MALÉ D'ARIANT	63728/5333-425	T
M-1100	II	Cova MARQUINA	64109/5134-140	T
M-1200	IX	Cova MARINA DE CALA FIGUERA	65135/5705- 0	T
M-1300	IX	Cova MARINA DE L'AUBA	65139/5708- 0	T
M-1400	V	Avenc MALFET	64427/5525- 60	T
M-1500	V	Avenc de la MURTERA	64427/5525- 60	T
M-1600	I	Cova de la MISÈRIA	64433/5522- 32	
M-1700	II	Cova de la MORT D'OI	64410/5534-100	
N-1 00	VI	Avenc de la NEU	64101/5317-110	T
N-2 00	V	Avenc de les NINES	63737/5029-330	T
N-3 00,02	II	Cova del NAVIFORME	64429/5545- 90	
O-1 00,02	III	Cova de les ORTIGUES	64232/5453-400	T
O-2 00	V	Engolidor de les ONES	64444/5547- 48	
O-3 00	V	Engolidor dels OUS	64419/5527- 15	
P-1 00	VI	Avenc de la PAGESIA	63815/5219-230	T
P-2 00,02	I	Cueva de la PALMITERA	64516/5447- 95	T
P-3 00	I	Cova de la PENYA	63826/5223-190	T
P-4 00	II	Cova PETITA DE CAL PESSO	64542/5453- 90	T
P-5 00	VIII	Avenc del PLA DE LES BASSES	65312/5648-170	T
P-6 00,02	II	Cova PETITA DE LA FORTALESA	64745/5422- 25	T
P-7 00	VI	Avenc de L PUIG ROIG	64628/5505-263	T
P-8 00	V	Avenc del PUIG TOMIR	63729/5035-700	T
P-9 00,02	II	Cova de la PEDRA	64746/5422- 15	T
P-1000	II	Cova del PUIG ROTER	64226/5251- 35	T
P-1100,02	VI	Avenc de la PUNTA	64345/5347-130	T
P-1200,02	II	Cova de la PUNTA	64348/5347-130	T
P-1300,02	II	Cova de les PARETS	65047/5652- 75	T
P-1400	V	Avenc de la PEDRERA	64635/5505-175	T
P-1500	II	Cova del PORC	64136/5148- 65	T
P-1600	II	Cueva de las PALOMAS	63653/5123-165	T
P-1700	VI	Avens PETIT DE LA MALÉ	63715/5327-350	T

P-1800	V	Avenc del PANER ESCULAT	63631/5355-150	T
P-1900	I	Cova de la PENYA VERMELLA	64001/5308-500	
P-2000	V	Avenc del PUJOL DEL CASTELLÀ	64250/5230- 45	T
P-2100	V	Avenc de la PEDRA GROSSA	64133/5013-390	T
P-2200	V	Avenc PETIT D'AXARTELL	64131/5013-390	T
P-2300	VI	Avenc de la PARET	64011/5112-310	T
P-2400	II	Cova PERDUDA	63955/5107-360	T
P-2500	V	Engolidor d'en PERE JOSEP	64442/5545- 49	
P-2600	II	Coveta de PONENT	64436/5544- 68	
P-2700	V	Engolidor de PUNTA BLANCA	64440/5539- 20	
P-2800	V	Avenc de la PARETJAL	64416/5527- 70	
P-2900	II	Cova PLANA	64426/5526- 50	
P-3000	V	Engolidor dels PRESOS	64415/5536- 90	
P-3100	V	Avenc IV del PLA DE LES BASSES	65308/5649-170	T
R-1 00,02	IV	Cova de les RODES o de Cala Sant Vicenç	64412/5511- 60	T
R-2 00	VI	Avenc de la ROQUETA	63751/5212-270	T
R-3 00	VI	Avenc del RACÓ DE BOQUER	64703/5537- 60	T
R-4 00	II	Cova de la RATA PINYADA	62928/5412-590	
R-5 00	V	Avenc del ROMANI	64418/5522- 40	
R-6 00	V	Avenc RONYÓS	64427/5528- 60	T
S-1 00	II	Avenc de la SOMERA	64203/5323- 67	T
S-2 00	VII	Avenc de SON CRUA	63936/5235-335	T
S-3 00	V	Avenc SILOS o III del Pla de les Basses	65310/5660-175	T
S-4 00,02	III	Cova de SON VILA	64313/4922-140	T
S-5 00	V	Cova de SONTOVIRI	64315/5217-119	T
S-6 00	V	Avenc de SON MARCH	63738/5140-210	T
S-7 00	VI	Avenc del SOLITARI	64132/5016-410	
S-8 00	V	Avenc del SORELL	64123/5527- 50	
S-9 00	V	Engolidor del SOL PONENT	64421/5532- 65	
S-1000	II	Cova del SAC	64417/5524- 50	
T-1 00	V	Avenc de la TELEFÒNICA	64331/5333- 50	T
T-2 00,02	II	Cova de TERNELLES	64133/5348- 60	T
T-3 00,02	I	Cova de la TERRASSA	64518/5417- 60	T
T-4 00	I	EL TÚNEL	64211/5429-330	T
T-5 00	VI	Avenc de la TORRE D'ARIANT	63738/5347-475	T
T-6 00	III	TORRENT DEL PORC	64134/5313- 80	T
T-7 00	III	Cova de les TAMFNES	64303/5216- 35	T
T-8 00	VI	Avenc dels TRES FORATS	64112/5315- 70	T
T-9 00	VI	Avenc de la TERCERA CAIGUDA	64132/5015-370	T
T-1000	V	Avenc de la TERANYINA	64427/5525- 18	
T-1100	V	EL TUB	64432/5525- 50	
T-1200	II	Cova de les TRES BOQUES	63930/5411-590	
U-1 00	II	Cova del ULLASTRE	64421/5532- 65	
V-1 00	V	Avenc de la VORERA	64343/5357- 39	T
V-2 00	III	Cova del VILAR	64423/5411-100	T
V-3 00,02	I	Font del VILAR	64430/5405-105	T
V-4 00	VI	Cova de la VERGE	64239/5206-300	T
V-5 00	I	Cova de la VOLTA	64729/5440- 75	T
V-6 00	III	Font den VICENC	64239/5350- 65	T
V-7 00	V	Engolidor del VENT	64427/5528- 60	
V-8 00	II	Cova VELLA	64505/5449-100	
V-9 00	V	Avenc dels VERROS	64429/5534- 65	
V-1000	VI	Avenc de les VAQUES	64128/5452-380	T
X-1 00	V	Avenc del XARAGALL	64611/5522-185	T
X-2 00	VI	Avenc del XERRAC	63956/5111-370	T
X-3 00	V	Avenc de la XEREMIA	64431/5534- 70	
X-4 00	II	Coveta de la XEMFNEIA	64432/5528- 50	

Xerés, llum viva de segles

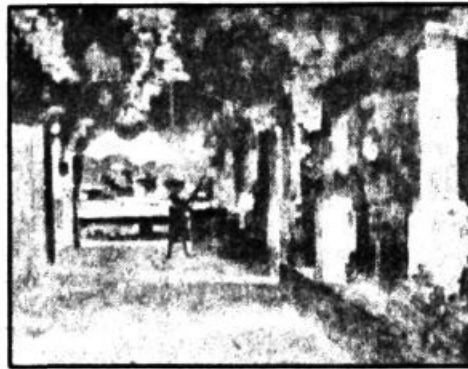
Per Miquel BOTA TOTXO

PASSAVEM per un dels carrers pollencins que traspuen antigor quan vérem i sentírem com, a la finestra d'una casa modesta, una joveneta d'ulls blaus com una mar fonda, llavis de cirera madura a punt de menjar-se i cara de pètals de rosa que, feinejant i fent gala d'una veu harmoniosa, cantava:

"No vull odi ni vull guerra
que em civellin carn i terra
i me robin la claror;
vull beure en la teva gerra
la plenitud de l'amor".

L'amic, andalús, que m'acompanyava restà abillat, quasi bé encisat per la melòdica veu i la tonada pollencina; i, en sentir la gràcia d'aquell rossinyol, me preguntà si la nostra llengua s'avenia per a escriure una poesia al·lusiva a Xerés i els seus vins. La meua resposta, com és natural, no tan sols fou afirmativa, sinó que hi vaig afegir que tant s'acomodava per a poetitzar el que em demanava com les matemàtiques de Pitàgores, els principis d'Arquimedes, les idees d'Epicur de Samos, les joies de Benvenuto Cellini, els Ragis X de William Conrad Röntner, la bacteriologia de Robert Koch, el cinisme de Diògenes o l'esperit potent d'Aristòtil, el de més influència de la història, com qualsevol paratge del món.

La nostra llengua vernacle pot avenir-se a més que tot el que he assenyalat, perquè és dúctil i acomodaticia; perquè, essent potencialment forta, és també plena de sentiment i d'amor; per-

Un parral, oli d'Antoni Gelabert.

què en la seva essència hi ha sabut incloure la llibertat de les idees i la plenitud de l'ànima; perquè, essent pròpia d'una regió, d'un país, és d'esperit universal.

I vaig prosseguir, donant-n'hi prova, i testimonni apropiat al seu desig, amb la següent qualificació poètica:

XERES, LLUM VIVA DE SEGLES

Xerés, terra novella i antiga, lleial, pròvida, sempre omplires tes vinyes d'esperança; i, pròspera i fecunda, cresqué la teva llar, i el pa a la taula el gaudi fou d'una família forta que ha mantingut la veu i la paraula, el foc i l'energia de la història, la vida generosa d'una raça. Cinc virtuts ancestrals la noblesa del vi per sempre exalcen: El "FI" com sol daurat que, sensitiu, s'inflama, cospant la primavera a flor de pell, vital i aromàtica. L'il·lustre "AMONTILLAT", com l'or antic i l'ambre, joia dels cellerers, que als homes agermana. "L'OLOROS", robí pur,

Un antic celler mallorquí.

que com el cor aixampla potència i densitat, tal si de l'estelada reflectís veritats i refulgències, amb més cos i més força i més substància que un Cèsar somniar jamai podria trofeu millor per dignitat romana. El "DOLC", cor de cirera amb saviesa a l'ull del sol líquida, que el sol és cellerer amb credencials d'aquesta vinya fèrtil, sobirana. I a més, la "MANÇANILLA", essència pura del most, simbolitzada en vi i flaire marina, besada d'horitzons i brisa atlàntica. Xerés, vinya del món, gresol del temps i de l'amor nissaga, vint segles de triomf ja te coronen i epinicis et canten i alabances. Terra del vi amb fortitud i geni. Terra del vi que ha obert balcons a l'ànima.

Com es lògic, l'amic andalús no havia somniat un enfilall de versos de tanta solera —l'adjectiu va pèls vins, no pèls versos—. Ell havia pensat que li sortiria per peteneres. Ara bé, per a complaença seva, la suggerència és vàlida.

Vull retornar-te el meu cor més viu i fidel, Xerés. Vull retornar-te el meu cor, beure els vins del teu tresor i no deixar-te mai més.

Si el benivolgut lector no ha notat els aires de la petenera és, simplement, perquè m'han faltat les mamballetes i l'acompanyament de la guitarra.

Sia aquesta recordança com un homenatge a la memòria de l'amic Enric Domínguez Marpillat, nascut a Andalusia i mort a Mallorca, que tant estimà Pollença, profundament, amb tot el seu cor i tot el seu esperit; i que ajudà amb tota la seva força humana i literària a la realització del quinzenari "POLLENÇA", que aparegué per espai de sis anys dins la paginació de la revista "CORT", de Ciutat.

Pollença, 1981.- PAU

PASSATEMPS

Ofereim als nostres lectors desenfeinats la possibilitat de posar a prova els seus coneixements toponímics sobre Pollença. Es tracta d'anar juntant lletres consecutives fins a formar els noms dels llocs. Fàcilment trobarà el nom: BOQUER. Iddò, continuï, fins arribar a deu. Al proper número de "EL GALL" li oferirem les solucions. Ah! També val al revés, i en diagonal, i d'abaix a dalt i creuades, etc. Sort.

B	O	Q	U	E	R	T	A		
C	F	G	H	I	J	K	E	M	
D	A	Q	P	O	L	R	R	A	
M	A	R	I	A	N	T	T		
S	E	C	I	A	C	I	E	J	E
A	M	I	N	A	R	G	L	O	N
N	I	E	T	A	O	T	L	U	I
I	L	A	M	T	A	M	E	H	L
L	A	R	E	L	L	I	S	I	O
L	T	A	L	L	E	R	O	M	

PERFUMERIA
I GABINET D'ESTETICA

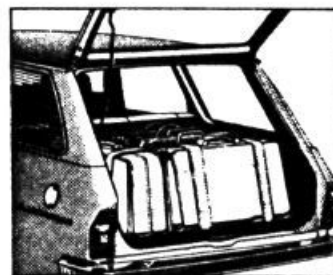
CARRER METGE LLOPIS, 19

(Davant la Bolera)

PORT DE POLLENÇA

Telf. 531708

JA ESTA OBERT

Hay coches que se definen con dos palabras. Cuando a usted le hablan de un Renault 12 Familiar no necesita después demasiadas explicaciones. Y lo mejor, es que lo mismo que a usted, le pasa a personas de gustos muy distintos al suyo. Porque un Renault 12 Familiar es un coche completo para todos los gustos y necesidades: Duro, económico, espacioso, confortable, de bajo consumo y mantenimiento reducido. Un coche para todos en todo tiempo. Así es el 12 Familiar. Venga a comprobarlo. Nueva versión Renault 12 GTL Familiar motor 1.397 cm³. Tracción delantera - Dirección de cremallera - Servofreno. Maletero transformable de 910 a 1.650 dm³. Alto nivel de equipamientos.

RENAULT 12
"Valor permanente"

Le esperamos en:

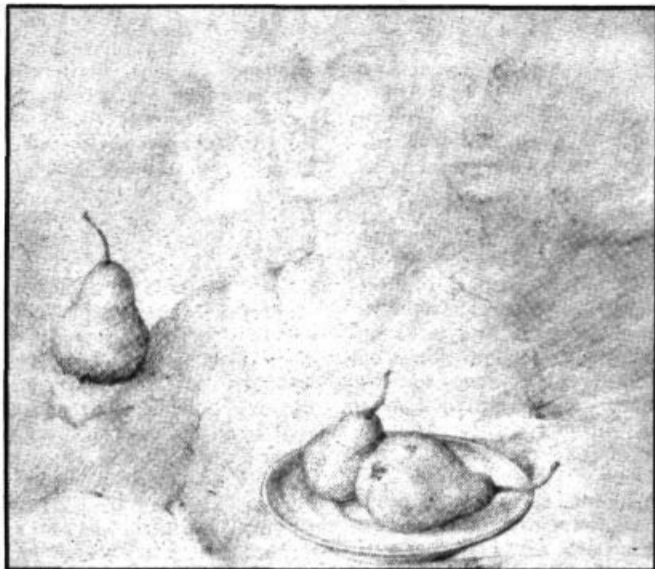
Concesionario

RENAULT

PEDRO PAYERAS SOCIAS

Dirección Comercial: Ctra. de Inca, 21 - Telefonos 54 08 55 y 54 04 12 - LA PUEBLA
SERVICIOS } LA PUEBLA - Ctra. de Inca, 21 - Tel. 54 08 55
POLLENÇA - Cecilio Metelo, 30 - Tel. 53 06 63

TONI RIERA NADAL A GALERIES BANNASSAR

L'obra de Riera Nadal és prou coneguda pels aficionats a la pintura. A Pollença ha fet algunes exposicions i participà al certamen Internacional obtenint en una ocasió la 3a. Medalla. És un artista de formació autodidacta que ve pintant ininterrompudament des de l'any 42 passant per diverses etapes, figuratives, abstractes, i tornant altra vegada al figurativisme.

La mostra que ens ofereix actualment a la Galeria Bennassar, d'un figurativisme

molt personal, jo le consider molt digne de tenir en compte tant per la composició de les figures perfectament incorporades dins l'obra per l'entonació dels colors, perfectament harmonitzats, com pel dibuix. Predomina dins la mostra el desnau femení i alguns bodgons, resultant tot el conjunt, agradable pels observadors que visiten la sala i una temptació per als col·leccionistes. Jo recoman que la visiteu, sé que sortireu satisfets.

MUSEU MUNICIPAL DE POLLENÇA, L'AJUNTAMENT INFORMA

En relació amb aquesta obra de tanta transcendència per a la vida cultural de Pollença, vos podem anunciar:

1.- Que la Junta de Govern del Museu es reuneix normalment una vegada per setmana.

2.- Que el Museu està obert a les visites els Dimecres i Dijous, de les 18 a les 20 hores, i els Diumenges de les 10 a 12 hores.

3.- Que quant a les obres pictòriques existents al dit Museu, el Patronat està pendent del dictamen definitiu de la Comissió d'Assessorament Tècnic, integrada pels Sres. Guillem Roselló Bordoy, Catalina Can-

tarellas i Joan Bennassar.

4.- Concluida i acceptada la tasca d'aquesta Comissió, el Patronat nomenarà els grups de treball per a obrir i posar en funcionament altres sales.

5.- D'acord amb l'article 2 del Reglament del Museu, es prega a totes aquelles persones o institucions, nacionals o estrangeres, que vulguin fer donacions, llegats o dipòsits d'obres d'art o peces etnològiques, que facin el favor de posar-se en contacte amb el Director del Museu o amb la Secretaria de l'Ajuntament.

(BUTLLETI D'INFORMACIÓ MUNICIPAL)

DINS L'ESTUDI D'AMADOR MAGRANER

Quan parlem d'un pintor jove solem pensar de vegades equivocadament que la qualitat de la seva obra no pot aconseguir nivells dignes, però tenint en compte que entre els factors principals no s'hi troba l'edat, pertant una persona jove pot haver adquirit una experiència que una persona major no ha assolit. Hi ha pintors que tan sols treballen quan en tenen ganes, quan estan inspirats o tan sols els dies de festa. És a dir que han de menester molts d'anys per dur les necessàries hores de vol i aconseguir una maduresa dins la seva professió, uns altres en canvi, treballen moltes hores diàriament, com un altre treballador, aconseguint l'experiència en un temps més curt.

Amador Magraner, dins el seu estudi

Avui, seguint amb la meua idea d'acostar els artistes locals a tots els lectors d'aquest periòdic, he visitat l'estudi del jove Amador Magraner (net del bon recordat l'amo n'Amador). L'estudi molt ben instal·lat dins Els Zaguius on n'Amador se passa diàriament moltes hores treballant aquestes obres tant seves, de grups de persones, persones que poden representar qualsevol de nosaltres, dins el nostre poble, persones que representen les preocupacions que la nostra societat viu, la manca d'il·lusió, la inestabilitat de la vida, de la política i tot això dins un fons abstracta. Mirant la seva recent obra, quadres de gran format, començarem a pensar dels seus inicis i l'evolució del seu art. Com tots sabem n'Amador comença fent escultura, segons ell, quan només tenia 12 anys i acabats els seus primers estudis treballà fent talles a Ca'n Paco. Després estudià durant dos anys a l'escola d'arts i oficis de Ciutat dibuix, modelat i tot el que relacionàs amb l'escultura aprofitant també aquest temps per conèixer i visitar gran nombre de tallers d'artistes de l'illa. Més

tard, me diu, comença amb la pintura perquè no trobava dins l'escultura la forma d'expressar-se i a partir d'aquest moment ha anat alternant les dues tècniques.

Degut a la teua edat no pots tenir un curriculum molt llarg?

No. A més a més de moltes exposicions col·lectives i alguns certàmens, tan sols he realitzat dues mostres individuals, la primera per l'any 1978 i l'altra l'any passat. A cert termini, en concret aquest estiu que ve, faré una exposició a la Galeria Marieta Gual de Cala d'Or, a més de pertanyer al grup de 9 pintors pollencins, recentment format. Inaugurarem la primera exposició a la Galeria Bearn de Ciutat a començament de la nova temporada i seguirem a Barcelona a una altra important galeria, i també tal volta una individual a Ciutat.

Què és el que persegueixes amb la teua obra? Una simplificació de formes sobre tot pel moment dins els fons dels quadres arribant a una abstracció quasi total i una expresivitat a les figures i als elements que els componen. Quins artistes actuals t'agraden més? Sen-

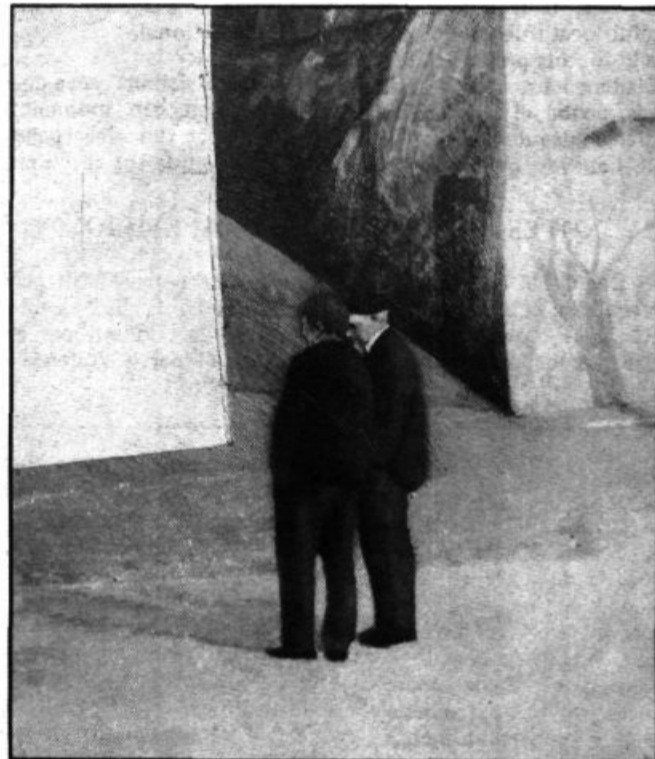
se cap dupte Tàpies, Guinovart, Canogar, Verdes, etc., són per a mi els més impressionants i als que admir, maldament m'agradin també molts d'altres, que no estan dins aquests estils. I dels locals? Pens que hi ha un

moviment de joves molt interessant, uns artistes que a llarg termini poden formar escola, una escola totalment apartada del que fin ara se coneix per l'escola pollencina.

Ja per acabar Amador quin concepte tens de l'art avantguardista? L'art de l'avantguarda l'entenc jo com l'art més nou, el que marca la tendència mundial... En aquests moments no n'hi ha cap, no existeix cap tendència dominant per tant això fa que hi hagi moltes opinions sobre les quals se podia parlar molt sense arribar mai a cap lloc, pens que lo important és anar treballant damunt la idea que un tenguí, investigant, i intentant millorar-se un mateix.

Amador, continua treballant com tu dius, perquè és el camí que tú has triat i esperar que el nom de Pollença, com a centre dels artistes, vagi amb augment fins assolir fama internacional.

ANTONI MARQUET

Oli d'En Amador

GUIA D'EXPOSICIONS

GALERIA D'ART.— Durant tot el mes, col·lectiva d'artistes de la galeria.

GALERIES BENNASSAR.— A partir del 7 de març, exposició de l'obra d'en Toni Riera Nadal.

GALERIES NORAI.— Exposició col·lectiva d'obra gràfica.

SALA D'EXPOSICIONS DE LA CAIXA.— Del 11 al 26, mostra del ceramista pollencí Rafel Bordoy.

SALA D'EXPOSICIONS "GUILLEM CIFRE DE COLONYA".— A partir del dia 28, exposició de pintures de Martí Canet.

ESPAI SUBVENCIONAT PER
"SALVADOR", "LACRATS,
DAURATS I POLICROMATS"

C/. Philip Newman, 5
Telf. 530768

CLASSES D'IDIOMES i CONTABILITAT

MELCHOR BOSCH SALAS
PROFESSOR MERCANTIL

Cecilio Metelo, 101 - Telf. 530531
POLLENÇA - MALLORCA

GRAN VARIEDAD
DE PLANTAS

GABRIEL MARTI VENSALA

PLANTACION Y CONSERVACION
DE JARDINES

Albucasim, 3 VIVEROS: Carretera de Lluc km. 1,100
POLLENÇA - Mallorca Tel. 531885

bennassar
galeries

A. RIERA NADAL

POLLENÇA, 1 R. LA VICTORIA, 0

Per part del Pollença jugaren: Jordi, Bota, Bosch, Roig, Magraner, Michel, Cánaves, Sánchez, Alfredo, Cladera i Llompard.

Canvis: Lluís per Alfredo (m. 25) i Soler per Magraner (m. 35).

Importants foren els dos punts aconseguits pel Pollença davant un equip que no va estar a l'altura de la posició que ocupa dins la classificació perquè fou anul·lat totalment per l'equip local, que, en un principi, sortí nerviós degut a la importància del partit, però així com anava transcendent el temps, s'afermançà i jugà prou bé, rasant la pilota i donant suport a les jugades; fruit d'aquest domini local i després d'un parell de xuts perillosos, un de Cladera i un altre de Cánaves, arribà el gol, un bolei preciós des de fora de l'àrea de Cánaves, que es va colar sense que el porter pogués fer res per evitar-ho.

A partir del gol, el Pollença aminorà el ritme tot pensant que el visitant obriera les seves files, però quan es va temer que això no es produïa, continuà insistint en l'atac, provocant jugades vertaderament perilloses que no foren, però, transformades en gol.

A la segona part, el joc anava dins la mateixa línia, l'equip pollencí cercava el segon gol, el de la tranquil·litat. En aquests atacs es crearen moltes oportunitats que no es contabilitzaren. Només una prova de la pressió que el Pollença va exercir sobre La Victòria, són els tres gols anul·lats, tots ells per possible fora de joc posicional.

L'equip visitant no va demostrar, en cap moment, poder esser un dels galls del grup ja que tot el temps

fou superat per un Pollença que jugà i lluità contra aquell i la labor de l'àrbitre.

De desastrosa podem qualificar aquesta labor, que perjudicà molt el Pollença, perquè es deixà emprar molta duresa a La Victòria i no s'aplicà la llei de l'avantatge. Aquesta duresa i els tres gols anul·lats a l'equip local, encrespren els ànims del públic que, cap allà la mitat de la segona part, tiraren una botella i pedres a l'àrbitre.

Aquesta victòria permet al Pollença estar en el grup capdavanter, amb l'Esporles líder amb 32 punts i un partit més que l'equip pollencí, el qual en té 28 i encara espera la visita d'aquell.

A veure si enguany hi ha més sort que en els anteriors i veiem al Pollença jugant amb els equips de preferent.

Com a últim detall podem significar que n'Alfredo va jugar el darrer partit abans d'incorporar-se al servei militar, només desitjar-li sort i que li sigui lleu.

A.C.T.

CARNAVAL EN "EU MOLL"

Enguany el carnaval ha tingut dues fites: Dijous llarder i Darrer Dia.

Dijous Llarder: La tarda infantil de disfresses del Dijous Llarder, en Eu Moll, ja ve de vell. Encara recordam perfectament —malgrat hàgim perdut el compte dels anys— quan aquesta festa es feia en el Màxim Bar, avui l'estany del Passeig Anglada Camarasa. El relleuament va córrer a càrrec del "Círculo Cultural", on, ja fa bastants d'anys, els infants hi passen un decapvespre molt divertit, gràcies a la nombrosa concurrència de cada any. Enguany l'assistència fou extraordinària. Tan es així que s'havien preparats dos-cents números per a repartir als nins i nines disfressats i en van haver de menester altre tant. Es veu que de Pollença va venir molta més gent que no s'esperaven.

Devers les tres va començar un passa-carrers ben animat, on, per primera vegada,

desfilaren tres graciosos caparrots, obra de Diana Rhodes de Borràs. En poc temps, la plaça fou invadida de gent disfressada, majoritàriament infants, i sense disfressar. En el "Círculo Cultural" tenien les llargues taules preparades per aquells que volien xocolata amb ensaimada. El local estigué de gom en gom fins tard. Els llampecs de les màquines fotogràfiques foren espessos. Hi va haver globus i caramells per a tots. Amb els números repartits a l'entrada es van rifar juguetes i, finalment, es féu un concurs de disfresses amb tres premis per a nins i tres per a nines, on el jurat en va passar un "quenosio" per a concedir-los. Tants i tan bons n'hi havia per a triar i no errar! A la fi tot va acabar bé i els infants s'ho passaren bomba. Un èxit més a favor del "Círculo Cultural", del "Tío Juan" i de les seves ajudantes. Les discoteques locals

també tingueren balls i festa i sarau per llarg durant tot el vespre, amb concursos i premis pels disfressats. Conten que venen En Dracula amb bagul i tot...

Darrer Dia: El decapvespre del dimarts, darrer dia de carnaval, la festa fou en el pati del col·legi "Miquel Capllonch". Un decapvespre soletós i agradable que ajudà a l'espai dels escolars. Quasi bé tots, alumnes i professors, anaven disfressats. Hi hagué una gran desfilada davant un nombrós grup de pares i espectadors. Jocs i música. Els alumnes de vuitè nivell aprofitaren per a dur coques, pastissos, llepolies, begudes... i feren un bon calaix!!! Una gran ajuda pel seu "fi d'estudis: bé sia viatge o sopar". En definitiva, una magnífica tarda de convivència.

Un carnaval que ressuscitava amb força i alegria!

A.S. Bocchoritano

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

L'Associació de Veïns del Port de Pollença celebrà la Junta General Ordinària, després de convocar als seus 350 socis, el vespre dia 6 de març. L'ordre del dia fou l'habitual: Acta, Memòria, Estat de comptes, Pressupost, Renovació de càrrecs per acabar amb els Pregs i preguntes.

Entre les coses que cal recordar, direm que se compararen tres-centes i cinc camionades d'arena per a les platges i quatre velomars; que dins la bústia de suggerències (sona millor busson, encara que sia castellanisme) només n'hi han arribat dues, i una d'elles és una queixa per la manca de netedat dels nostres carrers i per la manca de papereres; que durant el proper estiu se programaran nous Festivals musicals i populars; que, maldament no donin el fruit desitjat, continuaran els contactes amb les autoritats dels Grups de Costes i de Ports; que no falten quantes consultes sien necessàries amb el nostre Ajuntament pel bé comú del veïnari, i que està a punt d'anar a la impremta un fullet il·lustrat i informatiu del Port de Pollença de cara al turisme...

La Junta Directiva, una vegada feta la renovació dels càrrecs del Vicepresident, Secretari, Tresorer i cinc vocals impars, on dels vuit n'hi hagué cinc de reelegits, quedà així: President, Jaume Bauçà Amengual; Vice-President, Lluís Perruca González; Secretari, Felip Bellini Ballesteros; Vice-Secretari, Miquel Pericàs Sopena; Tresorer, Antoni Pareja Pérez; Contador, Josep Ma. Lomas Fernández; Vocals: Josep Corró Cifre, Mateu Ochogavía Crespi, Francesc Cabrer Alemany, Pere Cifre Cánaves, Francesc Capllonch Seguí, Joan Orell Bauçà, Santiago Antich Fernández, i els tres nous Nadal Moragues Llompard, Joan R. Bosch Cerdà i Josep Espinar Parrilla.

A.S. Bocchoritano

NOTES DEL COMITE DE COMPETICIO

Degut als incidents ocorreguts en el partit Pollença-R. La Victoria i degut al llançament d'objectes al camp essent ja reincidentes,

es clausura, per un partit, el camp del Pollença, i és designat el del Consell per a disputar el partit Pollença-Campanet.

La venda de peces de caça en temps de veda està prohibida per la llei

Encara que la veda va començar oficialment el passat dia 25 de gener, se veu que alguns comerços de la localitat no se'n temeren i seguien venent peces de caça com si res, maldament això està prohibit per la llei i penalitzat convenientment.

Igualment el GOB-Pollença (secció de Defensa de la Naturalesa del Club Pollença) va remetre un escrit a la majoria de comerços de

Pollença i del Moll que deïa lo següent: "El G.O.B.-Pollença, seguint els principis bàsics expressats en els seus estatuts i especificats en els seus objectius tants de cops manifestats, es veu en l'obligació de recordar als comerços de Pollença, a totes les entitats i persones afectades i a l'opinió pública en general,

l'actual legislació referent al comerç de caça. Sobre el present, l'Article 32 de la Llei de Caça diu: "La venda de peces de caça en temps de veda està prohibida manco quan hi haguï autorització expressa". Per tant, a partir del 25 de gener que és quan es va iniciar la veda "No es podrà transportar ni comerciar amb peces de caça morta, llevat de quan procedeixin d'explotacions industrials autoritzades o es disposi d'un permís especial del Servei d'ICONA". Més endavant es sentència que "La possessió en èpoques de veda de peces de caça morta es considerarà il·legal". Davant evidents irregularitats, hem volgut informar

degudament, estant segurs de què no serà necessari recórrer a la protecció del text legal". Sense res més, no dubtant de la seva col·laboració, aprofitant l'ocasió per a saludar-los molt atentament". G.O.B.-Pollença Secció de Defensa de la Naturalesa del Club Pollença.

"L'ESPERÒ"

Avui començaré per pentinar-me la cresta amb mon ESPERO, meam si cobro la micòia de memòria perquè EL GALL que ara està plomant no sigui el núm. 25 per tercera vegada.

Donaria dues peces de quatre per sobre el que qualque multinacional automovilística ha pagat als nostros fusters per haver aconseguit que la gent no pugui tenir l'ànima segura

caminant per les aceres, tallades massa sovint amb muntanyes de rabassuts taulons, de manera que ens veim obligats a baixar a l'asfalt, on comanden els cotxes, i, per tant, a comprar-ne un si no volem córrer el perill de deixar d'ésser considerats. Un regidor i tot ha begut i beu d'aquesta aigua.

I també una estiradeta d'orelles als ciutadans del Moll, meam si aconsequim

reblanir-les-hi una mica i no sigui cap deshonor per ells, sinó tot un goix, l'anar a escoltar a la Banda Municipal de Música, que, després d'haver fet quilòmetres, set, no fa molt, perquè els veinats de la ribera poguessin sentir tota l'emoció del directe, es va trobar amb una audiència formada per vint persones vingudes aposta de Pollença, i, francament, uns músics que han tocat i tornaran tocar a València no se mereixen aquest desprec, que això son coses que afluïxen molt els pernets de la ilusió.

DITADA DE MEL

hi havia des de feia massa temps, i ja no serà necessari seguir fent suposicions malsanes. També per les moltes facilitats que els amos de Montision donaren als que volguessin anar a la manifestació per la Democràcia (varen quedar buits dos autocars). I per acabar, una bona grapada de monosacàrids concentrats pels enginyers que han disenyat el darrer Butlletí d'Informació Municipal, encara que l'enginyer-

redactor-jefe, en Mateu Cerdà, abusi del seu lluent títol quan se dedica a fer literatura. Creim que EL GALL és una publicació més adequada per aquest ff, i la vocació literària del nostre regidor de Cultura ben bé hi pot estar representada si ell vol. Esperem que d'aquí a endavant, els nostres representants consistorials facin tanta bona feina que ens sigui precís manllevar la mel del veïnat.

POLLENÇA, SEMBLANÇA D'UN POBLE

J.A. ENCINAS S.

La GUIA que POLLENÇA estava necessitant. Un llibre sobre Pollença que fugi dels tòpics i llocs comuns de sempre. Una anàlisi profunda i rigorosa de la nostra realitat. Una visió panoràmica i en relleu del nostre espai habitacional. Una actualitzada promoció de les possibilitats d'aquest poble. I, sobre tot, una agradable introducció al coneixement de Pollença i la seva comarca, des dels aspectes geogràfics i paisatgístics fins als costums i tradicions, passant per la seva complexa i tan històrica i assumint valentment les inevitables contradiccions. Una obra de 200 planes, en format 24x24, amb 75 fotos en blanc i negre, uns 90 gravats, a prop de 60 il·lustracions a tot color (entre elles tres mapes cartogràfics) i text bilingüe Català i Castellà. Sortirà a la venda al preu de 1.000 pts. exemplar.